

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/97

frá 20. janúar 2016

um dreifingu váttrygginga (endurútgöfin)

EVROÞUPINGID OG RAÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 1. mgr. 53. gr. og 62. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fjöldi breytinga þarf að gera á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB ⁽³⁾. Fyrir skýrleika sakir ætti að endurútgæfa þá tilskipun.
- 2) Þar sem meginmarkmið og viðfangsefni þessarar endurútgáfu er að samræma landsákvæði um dreifingu váttrygginga- og endurtrygginga og þar sem þessi starfsemi er framkvæmd um gervallt Sambandið ætti þessi nýja tilskipun að byggjast á 1. mgr. 53. gr. og 62. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU). Rétt þykir að nota tilskipunarformið til að gera það kleift að laga framkvæmdarákvæðin á þeim sviðum sem falla undir þessa tilskipun, ef þörf krefur, að sérhæfi tiltekins markaðar og lagakerfis í sérhverju aðildarríki. Þessi tilskipun ætti einnig að miða að því að samræma landsreglur um aðgang að starfsemi á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga.
- 3) Þessi tilskipun miðar þó að því ná fram lágmarkssamræmingu og ætti því ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki viðhaldi strangari ákvæðum eða samþykki þau til verndar neytendum, að því tilskildu að slík ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins, þ.m.t. þessa tilskipun.
- 4) Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar gegna lykilhlutverki í dreifingu á váttryggingar- og endurtryggingaafurðum í Sambandinu.
- 5) Ýmsir aðilar eða stofnanir, s.s. umboðsaðilar, miðlarar og aðilar sem bjóða saman banka- og váttryggingaþjónustu („bancassurance“), váttryggingafélög, ferðaskrifstofur og bílaleigufyrirtæki geta dreift váttryggingarafurðum. Til að tryggja jafna meðferð rekstraraðila og neytendavernd þarf tilskipun þessi að taka til allra þessara aðila eða stofnana.
- 6) Neytendur ættu að njóta sama verndarstigs þrátt fyrir mismunandi dreifileiðir. Til að tryggja að sama verndarstig gildi og að neytandi geti notið ávinnings af sambærilegum stöðlum, einkum á sviði upplýsingagjafar, eru jöfn samkeppnis skilyrði dreifingaraðila nauðsynleg.
- 7) Beiting tilskipunar 2002/92/EB hefur sýnt fram á nauðsyn þess að dýpka fjölda ákvæða enn frekar í því skyni að auðvelda framkvæmd á dreifingu váttrygginga og að neytendavernd krefst þess að gildissvið þeirrar tilskipunar verði rýmkað til að hún taki til allrar sölu á váttryggingarafurðum. Fella ætti váttryggingafélög sem selja váttryggingarafurðir beint undir gildissvið þessarar reglugerðar með svipuðum hætti og umboðsmenn í váttryggingum og miðlara.
- 8) Til að tryggja að sama verndarstig gildi án tillits til þess með hvaða leiðum viðskiptavinur kaupir váttryggingarafurð, hvort sem það er beint af váttryggingafélagi eða óbeint af miðlara, þarf gildissvið þessarar tilskipunar ekki aðeins að ná yfir váttryggingafélög eða -miðlara heldur einnig yfir aðra markaðsaðila sem hafa það sem hliðarstarfsemi að selja váttryggingarafurðir, s.s. ferðaskrifstofur og bílaleigufyrirtæki, nema þau uppfylli skilyrðin til að fá undanþágu.
- 9) Enn er efnislegur munur á milli landsákvæða sem veldur hindrunum á að hefja og reka starfsemi á sviði váttrygginga- og

⁽¹⁾ Stjúd. ESB C 44, 15.2.2013, bls. 95.

⁽²⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 24. nóvember 2015 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. desember 2015.

⁽³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB frá 9. desember 2002 um miðlun váttrygginga (Stjúd. EB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

endurtryggingadreifingar á innri markaðnum. Þörf er á að efla enn frekar innri markaðinn og stuðla að sönnum innri markaði fyrir líf- og skaðatryggingarafurðir og þjónustu.

- 10) Núverandi og nýleg ókyrrð á fjármálamörkuðum hefur undirstrikað mikilvægi þess að tryggja skilvirka neytendavernd þvert á alla fjármálageira. Því þykir rétt að efla tiltrú neytenda og gera stjórnsýslulega meðferð dreifingar á váttryggingarafurðum samræmdari til að tryggja fullnægjandi umfang neytendaverndar um gervallt Sambandið. Efla ætti neytendavernd í tengslum við tilskipun 2002/92/EB til að draga úr þörf á mismunandi landsráðstöfunum. Mikilvægt er að taka tillit til sérstaks eðlis váttryggingarsamninga í samanburði við fjárfestingarafurðir sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB⁽⁴⁾. Dreifing váttryggingarsamninga, þ.m.t. fjárfestingarafurðir á grundvelli váttrygginga, ætti því að falla undir þessa tilskipun og vera samræmd tilskipun 2014/65/ESB. Setja ætti lágmarksstaðlana með tilliti til reglna um dreifingu og skapa ætti jöfn samkeppnisskilyrði að því er varðar allar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir.
- 11) Þessi tilskipun ætti að gilda um aðila sem stunda starfsemi sem felur í sér dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga til þriðju aðila.
- 12) Þessi tilskipun ætti að gilda um aðila sem stunda starfsemi sem felur í sér veitingu upplýsinga um einn eða fleiri váttryggingarsamninga í samræmi við viðmiðanir sem viðskiptavinurinn velur, hvort sem það er fyrir milligöngu vefseturs eða annars miðils, eða veitingu röðunar á váttryggingarafurðum eða afsláttar af verði váttryggingarsamnings, ef viðskiptavinurinn getur beint eða óbeint gert váttryggingarsamning í lok ferlisins. Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um vefsetur sem stjórnað er af opinberum yfirvöldum eða neytendasamtökum sem hafa ekki það að markmiði að gera samninga heldur aðeins að bera saman váttryggingarafurðir sem eru í boði á markaðnum.
- 13) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um starfsemi sem felur aðeins í sér veitingu gagna og upplýsinga um mögulega váttryggingartaka til váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara eða -félaga eða upplýsinga um váttryggingar- eða endurtryggingarafurðir eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara eða -fyrirtæki til mögulegra váttryggingartaka.
- 14) Þessi tilskipun ætti hvorki að gilda um aðila sem stunda aðra atvinnustarfsemi, s.s. skattasérfræðinga, endurskoðendur eða lögfræðinga, sem veita tilfallandi ráðgjöf um váttryggingavernd meðan á þeirri atvinnustarfsemi stendur, né um veitingu almennra upplýsinga um váttryggingarafurðir, að því tilskildu að tilgangur starfseminnar sé ekki að hjálpa viðskiptavininum að gera eða uppfylla váttryggingar- eða endurtryggingarsamning. Þessi tilskipun ætti hvorki að gilda um stýringu krafna í atvinnuskyni fyrir hönd váttryggingar- eða endurtryggingafélags né um tjónamat og sérfræðimat á kröfum.
- 15) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um aðila sem stunda dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi ef iðgjaldið er ekki hærra en tiltekin fjárhæð og tryggða áhættan er takmörkuð. Slík váttrygging getur komið til fyllingar vöru eða þjónustu, þ.m.t. í tengslum við hættu á því að þjónusta sem vænst er að verði notuð á tilteknum tíma verði ekki nýtt, s.s. lestarferð, áskrift að heilsurækt eða tímabundinn aðgangur að leikhúsi, og aðra áhættu í tengslum við ferðir s.s. niðurfelling ferðar eða tapaður farangur. Til að tryggja að fullnægjandi neytendavernd sé ávallt fyrir hendi í tengslum við starfsemi sem felur í sér dreifingu váttrygginga ætti váttryggingafélag eða váttryggingamiðlari, sem framkvæmir dreifinguna fyrir milligöngu váttryggingamiðlara sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi sem er undanþeginn kröfunum sem settar eru fram í þessari tilskipun, að sjá til þess að tilteknar grunnkröfur séu uppfylltar, s.s. að upplýsa um deili á sér og með hvaða hætti unnt sé að leggja fram kvörtun, og að tekið sé tilliti til krafna og þarfa viðskiptavinarins.
- 16) Þessi tilskipun ætti að tryggja að sama neytendavernd gildi og að allir neytendur njóti ávinnings af sambærilegum stöðlum. Þessi tilskipun ætti að stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum og samkeppni á jafnréttisgrundvelli milli miðlara, hvort sem þeir eru tengdir váttryggingafélagi eða ekki. Það er til hagsbóta fyrir neytendur ef váttryggingarafurðum er dreift um mismunandi leiðir og fyrir milligöngu miðlara sem hafa mismunandi fyrirkomulag samvinnu við váttryggingafélög, að því tilskildu að þess sé krafist að þeir beiti sambærilegum reglum um neytendavernd. Aðildarríkin ættu að taka tillit til slíkra athugunarefna við framkvæmd þessarar tilskipunar.
- 17) Þessi tilskipun ætti að taka tillit til mismunandi tegunda dreifileiða. Hún ætti t.d. að taka tillit til eiginleika váttryggingamiðlara sem eru samningsbundnir til að eiga eingöngu viðskipti, að því er varðar dreifingu váttrygginga, við eitt eða fleiri váttryggingafélög (bundnir váttryggingamiðlarar) sem eru á mörkuðum tiltekinna aðildarríkja og ættu að koma á fót viðeigandi og hóflegum skilyrðum sem gilda um mismunandi tegundir dreifingar. Einkum ættu aðildarríki að geta mælt fyrir um að

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjóð ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

dreifingaraðili váttrygginga eða endurtrygginga, sem ber ábyrgð á starfsemi váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi skuli sjá til þess að slíkur miðlari uppfylli skilyrðin fyrir skráningu og skrái viðkomandi miðlara.

- 18) Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, sem eru einstaklingar, ættu að vera skráðir hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þeir hafa búsetu. Að því er varðar þá aðila sem ferðast daglega til vinnu milli aðildarríkisins þar sem einkaheimili þeirra er og aðildarríkisins þaðan sem þeir stunda dreifingarstarfsemi sína, þ.e. aðsetur atvinnustarfsemi þeirra, ætti skráningaraðildarríkið að vera aðildarríkið þar sem aðsetur atvinnustarfseminnar er. Þeir váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi sem eru lögaðilar ættu að vera skráðir hjá lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins þar sem þeir hafa skráða skrifstofu eða, ef þeir í samræmi við landslög sín hafa enga skráða skrifstofu, þar sem aðalskrifstofa þeirra er skráð. Aðildarríki skulu geta heimilað öðrum stofnunum að eiga samstarf við lögbær yfirvöld við skráningu og reglusetningu varðandi váttryggingamiðlara. Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi ættu að vera skráðir, að því tilskildu að þeir uppfylli strangar faglegar kröfur í tengslum við hæfni þeirra, óflekkað mannorð, starfsábyrgðartryggingu og fjárhagslegan styrk. Miðlarar sem þegar eru skráðir í aðildarríkjum ættu ekki að vera skyldugir til að skrá sig aftur samkvæmt þessari tilskipun.
- 19) Vangeta váttryggingamiðlara til að starfa frjálst um gjörvallt Sambandið hindrar eðlilega starfsemi innri markaðarins fyrir váttryggingar. Þessi tilskipun er mikilvægt skref í átt að aukinni neytendavernd og samþættingu markaða.
- 20) Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi ættu að geta nýtt sér staðfesturéttinn og frelsi til að veita þjónustu sem sett er fram í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Til samræmis við það ætti skráning í heimaaðildarríkinu að gera váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum og váttryggingamiðlurum sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi kleift að starfa í öðrum aðildarríkjum í samræmi við meginreglur staðfesturéttar og frelslis til að veita þjónustu, að því tilskildu að viðeigandi málsmeðferð um tilkynningar milli lögbærra yfirvalda hafi verið fylgt.
- 21) Til að tryggja há gæði þjónustu og skilvirka neytendavernd ættu heima- og gístiaðildarríki að hafa náið samstarf um framfylgd skyldnanna sem settar eru fram í þessari tilskipun. Ef váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi stunda starfsemi í ýmsum aðildarríkjum samkvæmt frelsi til að veita þjónustu ætti lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að bera ábyrgð á því að tryggja að skyldurnar sem settar eru fram í þessari tilskipun séu uppfylltar að því er varðar alla starfsemina á innri markaðnum. Ef lögbært yfirvald gístiaðildarríkis verður vart við brot á skyldum innan yfirráðasvæðis þess ætti það að upplýsa lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, sem ætti síðan að vera skylt að grípa til viðeigandi ráðstafana. Þetta á einkum við í tilvikum að því er varðar brot á reglunum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og kröfur um hæfni eða um viðskiptahætti. Þar að auki ætti lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að hafa rétt á að grípa inn í ef heimaaðildarríkið gerir ekki viðeigandi ráðstafanir eða ef ráðstafanirnar sem gerðar eru reynast ófullnægjandi.
- 22) Ef um er að ræða stofnun útibús eða stöðuga viðveru í öðru aðildarríki þykir rétt að dreifa ábyrgð á framfylgd milli heima- og gístiaðildarríkja. Á meðan ábyrgð á því að skyldur, sem hafa áhrif á starfsemina í heild sinni, séu uppfylltar – s.s. reglur um faglegar kröfur – ætti að vera áfram hjá lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins samkvæmt sama fyrirkomulagi og ef um er að ræða þjónustustarfsemi, ætti lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins að taka ábyrgð á að framfylgja reglum um kröfur um upplýsingar og viðskiptahætti að því er varðar þjónustuna sem veitt er innan yfirráðasvæðis þess. Ef lögbært yfirvald gístiaðildarríkis verður vart við brot á skyldum innan yfirráðasvæðis þess, sem gístiaðildarríkið ber ekki ábyrgð á samkvæmt þessari tilskipun, ætti það þó að upplýsa lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, sem ætti síðan að vera skylt að grípa til viðeigandi ráðstafana. Þetta á einkum við í tilvikum að því er varðar brot á reglunum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og kröfur um hæfni. Þar að auki ætti lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins að hafa rétt á að grípa inn í ef heimaaðildarríkið gerir ekki viðeigandi ráðstafanir eða ef ráðstafanirnar sem gerðar eru reynast ófullnægjandi.
- 23) Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum ættu að hafa yfir að ráða öllum þeim tilföngum sem nauðsynleg eru til að tryggja að váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, reki starfsemi sína samkvæmt reglum alls staðar í Sambandinu, hvort sem hún er rekin samkvæmt staðfesturétti eða frelsi til að veita þjónustu. Til að tryggja skilvirkní eftirlits ættu allar aðgerðir lögbærra yfirvalda að vera í samræmi við eðli, umfang og það hve flókin áhættan er sem innbyggð er í starfsemi tiltekins dreifingaraðila, án tillits til mikilvægis hlutaðeigandi fyrirtækis fyrir fjárhagslegan stöðugleika markaðarins í heild.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- 24) Aðildarríki ættu að koma á einni upplýsingamiðstöð sem veitir aðgengi að skráum þeirra yfir váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi. Sú upplýsingamiðstöð ætti einnig að hafa tengil að hverju og einu viðkomandi lögbæru yfirvaldi í hverju aðildarríki. Til að auka gagnsæi og stuðla að viðskiptum yfir landamæri ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin (EIOPA), sem komið er á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010⁽⁵⁾, að koma á, birta og uppfæra eitt rafrænt gagnasafn sem hefur að geyma skrá yfir alla váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, sem hafa tilkynnt um fyrirhugaða neytingu staðfesturéttar eða veitingu þjónustu. Aðildarríki ættu að veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni viðeigandi upplýsingar skjótt til að gera henni kleift að gera þetta. Gagnagrunnurinn ætti að hafa tengil að hverju og einu viðkomandi lögbæru yfirvaldi í hverju aðildarríki. Öll lögbær yfirvöld í hverju og einu aðildarríki ættu að hafa tengil að gagnagrunninum á vefsetri sínu.
- 25) Stöðuga viðveru miðlara á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, sem jafngildir útibúi, ætti að meðhöndla eins og útibú, nema miðlarinn setji viðveru sína upp löglega með öðrum hætti. Það gæti verið svo, með hliðsjón af öðrum aðstæðum, jafnvel þótt viðveran sé ekki formlega á formi útibús heldur sé einungis skrifstofa sem rekin er af starfsfólki miðlarans eða óháðum aðila sem hefur ótímabundna heimild til að koma fram fyrir hönd miðlarans með sama hætti og umboð myndi gera.
- 26) Koma ætti á, með skýrum hætti, hlutfallslegum réttindum og ábyrgð heima- og gístiaðildarríkja að því er varðar eftirlit með váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum og váttryggingamiðlurum sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, sem þau hafa skráð eða sem framkvæma dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga innan yfirráðasvæðis þeirra í krafti staðfesturéttar eða frelsis til að veita þjónustu.
- 27) Til að takast á við aðstæður þar sem váttryggingamiðlara eða endurtryggingamiðlara er komið á fót í aðildarríki í þeim eina tilgangi að komast hjá því að fara að reglum annars aðildarríkis þar sem hann stundar starfsemi sína, að öllu eða að mestu leyti, getur möguleikinn fyrir gístiaðildarríkið til að gera varúðarráðstafanir verið viðeigandi lausn ef starfsemin skapar verulega hættu fyrir snurðulausa starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaðarins í gístiaðildarríkinu og ætti því ekki að koma í veg fyrir það með þessari tilskipun. Þó ættu þessar ráðstafanir hvorki að vera hindrun fyrir frelsi til að veita þjónustu og staðfesturéttinn né aðgangshindrun fyrir starfsemi sem nær yfir landamæri.
- 28) Mikilvægt er að tryggja mikla fagmennsku og hæfni meðal váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi og starfsmanna váttrygginga- og endurtryggingafyrirtækja sem taka þátt í starfseminni áður en, á meðan og eftir að á sölu váttrygginga- og endurtryggingasamninga stendur. Því þarf fagþekking miðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi og starfsmanna váttrygginga- og endurtryggingafélaga að vera í samræmi við það hversu flókin þessi starfsemi er. Gera ætti kröfu um að váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi þekki skilmála og skilyrði samninganna sem þeir dreifa og, eftir atvikum, reglur um meðhöndlun krafna og kvartana.
- 29) Tryggja ætti áframhaldandi þjálfun og starfsþróun. Slík þjálfun og starfsþróun gæti falið í sér ýmis einföld námstækifæri, þ.m.t. námskeið, rafrænt nám og handleiðslu. Aðildarríkin ættu að setja reglur um útgáfu eyðublaða, efnis og skírteina sem krafist er eða annars konar viðeigandi staðfestinga, s.s. færslu í skrá eða að próf hafi verið staðist.
- 30) Kröfurnar um heilindi stuðla að traustum og áreiðanlegum váttryggingageira og að því markmiði að veita skírteinishöfum fullnægjandi vernd. Þessar kröfur ættu að fela í sér kröfu um hreina sakaskrá eða annað landsbundið jafngildi þess í tengslum við tiltekin brot, s.s. brot samkvæmt löggjöf um fjármálaþjónustu, brot varðandi óheiðarleika, svik eða fjársvik og önnur brot samkvæmt félagarétti, gjaldþrotaskiptarétti eða lögum um ógjaldfærni.
- 31) Það er jafn mikilvægt að viðkomandi aðilar innan stjórnunarfyrrirkomulags váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi, sem taka þátt í dreifingu váttrygginga- eða endurtryggingaafurða, sem og viðeigandi starfsfólk dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga sem tekur beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, búi yfir fullnægjandi þekkingu og hæfni að því er varðar dreifingarstarfsemina. Tryggja ætti viðeigandi þekkingu og hæfni með því að beita kröfum um tiltekna þekkingu og hæfni að því er varðar þessa aðila.
- 32) Aðildarríki ættu ekki að þurfa að telja þá stjórnendur eða starfsmenn, sem taka ekki með beinum hætti þátt í dreifingu

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópski eftirlitsstofnun (Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

vátryggingar- eða endurtryggingarafurða, til viðkomandi aðila. Að því er varðar vátrygginga- og endurtryggingamiðlara og -fyrirtæki ætti að vænta þess að allt starfsfólk sem tekur með beinum hætti þátt í dreifingarstarfsemi þúi yfir viðeigandi þekkingu og hæfni, með tilteknum undanþágum, s.s. fyrir þá sem vinna eingöngu stjórnarsýslustörf. Að því er varðar vátryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi skal a.m.k. telja þá aðila sem bera ábyrgð á dreifingu vátrygginga sem hliðarstarfsemi til viðkomandi aðila sem vænst er að hafi viðeigandi þekkingu og hæfni. Ef dreifingaraðili vátrygginga og endurtrygginga er lögaðili ættu aðilarnir innan stjórnunarfyrirkomulagsins, sem bera ábyrgð á framkvæmd stefnu og ferla í tengslum við dreifingu vátrygginga- eða endurtryggingarafurða, einnig að uppfylla kröfur um viðeigandi þekkingu og hæfni. Í þeim tilgangi ætti aðilinn sem ber ábyrgð á starfsemi að því er varðar dreifingu vátrygginga eða endurtrygginga innan vátryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða vátryggingamiðlara sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi ávallt að uppfylla kröfurnar um þekkingu og hæfni.

- 33) Að því er varðar vátryggingamiðlara og vátryggingafélög sem veita ráðgjöf um, eða selja, vátryggingatengdar afurðir til almennra viðskiptavina ættu aðildarríki að tryggja að þau þúi yfir fullnægjandi þekkingu og hæfni í tengslum við afurðirnar sem eru í boði. Slík þekking og hæfni er sérstaklega mikilvæg vegna þess að hönnun vátryggingaafurða verður sífellt flóknari og vegna áframhaldandi nýsköpunar. Kaup á vátryggingatengdri fjárfestingarafurð felur í sér áhættu og ættu fjárfestar að geta treyst á veittar upplýsingar og gæði matsins sem lagt er fram. Þar að auki ættu starfsmenn að fá nægan tíma og fjármagn til að geta veitt allar viðeigandi upplýsingar til viðskiptavina um afurðirnar sem þeir bjóða.
- 34) Samræming landsákvæða um faglegar kröfur og skráningu aðila sem stofna og reka vátrygginga- eða endurtryggingadreifingu getur bæði stuðlað að tilkomu innri markaðar fyrir fjármálaþjónustu og aukinni neytendavernd á þessu sviði.
- 35) Til að auka viðskipti yfir landamæri ætti að innleiða meginreglur um gagnkvæma viðurkenningu á þekkingu og hæfni miðlara.
- 36) Þrátt fyrir núverandi kerfi um sameiginlegt vegabréf fyrir vátryggjendur og miðlara er tryggingamarkaðurinn í Sambandinu þó ennþá mjög sundurleitur. Til að greiða fyrir viðskiptum yfir landamæri og auka gagnsæi fyrir viðskiptavini ættu aðildarríki að tryggja birtingu á reglunum um „almenna hagsmuni“ sem gilda á yfirráðasvæði þeirra og gera skal aðgengilega öllum sameiginlega rafræna skrá og upplýsingar um reglur allra aðildarríkjanna um „almenna hagsmuni“ sem gilda um dreifingu vátrygginga og endurtrygginga.
- 37) Samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda eru mikilvæg til að vernda viðskiptavini og tryggja traustleika vátrygginga- og endurtryggingastarfsemi á innri markaðnum. Einkum ætti að stuðla að upplýsingaskiptum, bæði í skráningarferlinu og á áframhaldandi grundvelli, með vísun í upplýsingar varðandi óflekkað mannorð og kröfur um faglega hæfni og þekkingu aðila sem bera ábyrgð á framkvæmd starfsemi dreifingaraðila vátrygginga eða endurtrygginga.
- 38) Þörf er á fullnægjandi og skilvirkri kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar í aðildarríkjunum til að skera úr um ágreining milli dreifingaraðila vátrygginga og viðskiptavina með beitingu, eftir því sem við á, núverandi málsmeðferðarreglna. Þessar málsmeðferðarreglur ættu að vera tiltækar til að takast á við ágreiningsefni varðandi réttindi og skyldur samkvæmt þessari reglugerð. Slík kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar ætti því að ná fram fljótari og ódýrari lausn deilumála milli dreifingaraðila vátrygginga og viðskiptavina.
- 39) Fjölgun á sviðum starfsemi, sem margir vátryggingamiðlarar og -fyrirtæki stunda samtímis, hefur aukið líkurnar á hagsmunaaðrekstrum á milli þessarar mismunandi starfsemi og hagsmuna viðskiptavina þeirra. Því er nauðsynlegt að kveða á um reglur til að tryggja að slíkir hagsmunaaðrekstrar hafi ekki neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavinarins.
- 40) Veita ætti viðskiptavinum upplýsingar fyrirfram um stöðu aðilanna sem selja vátryggingarafurðir og um það með hvaða hætti þeir fá greitt fyrir það. Veita ætti viðskiptavininum slíkar upplýsingar áður en samningur er gerður. Tilgangur þeirra er að sýna fram á sambandið milli vátryggingafélagsins og miðlarans, eftir atvikum, sem og með hvaða hætti miðlarinn fær greitt.
- 41) Til að veita viðskiptavini upplýsingar um þá þjónustu sem veitt er á sviði dreifingar vátrygginga, án tillits til þess hvort viðskiptavinurinn kaupir fyrir milligöngu miðlara eða beint af vátryggingafélagi, og til að forðast röskun á samkeppni, með því að hvetja vátryggingafélög til að selja viðskiptavinum beint frekar en fyrir milligöngu miðlara til að komast hjá kröfum um upplýsingar, ætti þess einnig að vera krafist að vátryggingafélög veiti viðskiptavinum upplýsingar um eðli endurgjaldsins sem starfsfólkið fær fyrir sölu á vátryggingarafurðum.
- 42) Vátryggingamiðlarar og vátryggingafélög falla undir samræmdar kröfur við dreifingu á vátryggingatengdum afurðum, eins og

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1286/2014⁽⁶⁾. Til viðbótar við upplýsingarnar sem krafist er að verði veittar í formi lykilupplýsingaskjals ættu dreifingaraðilar váttryggingatengdra fjárfestingarafurða að veita viðbótarupplýsingar um allan kostnað við dreifingu, sem ekki hefur þegar verið tekinn með í kostnaðinn sem tilgreindur er í lykilupplýsingaskjalinu, til að gera viðskiptavininum kleift að skilja samlegðaráhrifin sem þessi kostnaður gæti haft á arðinn af fjárfestingunni. Því ætti, í þessari tilskipun, að mæla fyrir um reglur um veitingu upplýsinga um kostnaðinn við dreifingarþjónustu í tengslum við váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir.

- 43) Þar sem þessi tilskipun miðar að því að auka neytendavernd gilda sum ákvæði hennar eingöngu um samband sem er á forminu „fyrirtæki við neytanda“, einkum ákvæðin um reglur um viðskiptahætti váttryggingamiðlara eða annarra seljenda váttryggingarafurða.
- 44) Til að komast hjá því að váttryggingarafurðum sé prangað inn á neytendur ætti, við sölu þeirra, ætíð að gera könnun á kröfum og þörfum á grundvelli upplýsinga frá viðskiptavininum. Allar tryggingarafurðir sem kynntar eru viðskiptavininum ættu að vera í samræmi við kröfur og þarfir viðskiptavinarins og kynntar á skiljanlegu formi sem gerir þeim viðskiptavini kleift að taka upplýsta ákvörðun.
- 45) Ef ráðgjöf er veitt fyrir sölu váttryggingarafurðar ætti að veita viðskiptavininum persónulega ráðgjöf, til viðbótar við þá skyldu að tilgreina kröfur og þarfir viðskiptavinarins, sem skýrir af hverju tiltekin afurð uppfyllir best kröfur og þarfir hans að því er varðar tryggingar.
- 46) Aðildarríki skulu krefjast þess að starfskjarastefna dreifingaraðila váttrygginga, að því er varðar starfsfólk þeirra eða fulltrúa, geri þeim ekki erfitt um vik að starfa með hagsmuni viðskiptavina að leiðarljósi eða komi í veg fyrir að þeir veiti viðeigandi ráðgjöf eða setji fram upplýsingar á formi sem er sanngjarnt, skýrt og ekki villandi. Starfskjör á grundvelli sölumarkmiða ættu ekki að hvetja til þess að mælt sé með tiltekinni afurð við viðskiptavininn.
- 47) Nauðsynlegt er fyrir viðskiptavinina að vita hvort þeir eigi viðskipti við miðlara sem veitir ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og persónulegrar greiningar. Til að leggja mat á það hvort fjöldi samninga og veitenda sem miðlarinn hefur í huga sé nægur til að hann geti veitt sanngjarna og persónulega greiningu ætti m.a. að taka fullnægjandi tillit til þarfa viðskiptavinarins, fjölda veitenda á markaðnum, markaðshlutdeild þessara veitenda, fjölda viðkomandi váttryggingarafurða frá hverjum veitanda og eiginleika þessara afurða. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir að aðildarríki geri kröfu um að váttryggingamiðlari sem vill veita ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og persónulegrar greiningar um váttryggingarsamning veiti slíka ráðgjöf um alla váttryggingarsamninga sem slíkur váttryggingamiðlari dreifir.
- 48) Áður en samningur er gerður, þ.m.t. ef um er að ræða sölu án ráðgjafar, ætti að veita viðskiptavininum viðeigandi upplýsingar um váttryggingarafurðina til að gera honum kleift að taka upplýsta ákvörðun. Upplýsingaskjal um váttryggingarafurð ætti að veita staðlaðar upplýsingar um skaðatryggingarafurðir. Viðkomandi váttryggingafélag eða, í hlutaðeigandi aðildarríkjum, váttryggingamiðlarinn sem framleiðir váttryggingarafurðina, ætti að útbúa skjalið. Váttryggingamiðlarinn ætti að útskýra fyrir viðskiptavininum lykilþætti váttryggingarafurðarinnar sem hann selur og starfsfólki hans skal því veitt fullnægjandi fjármagn og tími í þessu skyni.
- 49) Ef um er að ræða hóprýggingu ætti „viðskiptavinur“ að merkja fulltrúa hóps aðila sem gera váttryggingarsamning fyrir hönd hóps aðila þar sem einstakur aðili getur ekki tekið sjálfstæða ákvörðun um að taka þátt, t.d. í lögboðnu kerfi fyrir starfstengdan líffeyri. Fulltrúi hópsins ætti, þegar í stað eftir að aðilinn er skráður í hóprýgginguna, að leggja fram, ef við á, upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina og upplýsingar um viðskiptahætti dreifingaraðilans.
- 50) Mæla ætti fyrir um samræmdar reglur til að veita viðskiptavininum val um á hvaða miðli upplýsingar eru veittar, sem gerir það kleift að nota rafræn samskipti þegar það þykir rétt með hliðsjón af aðstæðunum við færsluna. Viðskiptavinurinn skal þó eiga kost á að fá upplýsingarnar á pappírformi. Til að viðskiptavinurinn hafi aðgang að upplýsingum ættu allar upplýsingar, sem veittar eru áður en samningur er gerður, að vera án endurgjalds.
- 51) Það er minni þörf á því að krefjast þess að slíkar upplýsingar séu birtar þegar viðskiptavinurinn leitar að endurtryggingar- eða váttryggingavernd vegna viðskipta- og iðnaðaráhættu, eða eingöngu í þeim tilgangi að dreifa váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum, þegar viðskiptavinurinn er fagviðskiptavinur eins og skilgreint er í tilskipun 2014/65/ESB.

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1286/2014 frá 26. nóvember 2014 um lykilupplýsingaskjöl varðandi pakkaðar fjárfestingarafurðir handa almennum fjárfestum og váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir í smásölu (PRIIPs) (Stjtuð. ESB L 352, 9.12.2014, bls. 1).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- 52) Þessi tilskipun ætti að tilgreina lágmarksskyldur dreifingaraðila váttrygginga við veitingu upplýsinga til viðskiptavina. Aðildarríki ætti að geta viðhaldið eða samþykkt strangari ákvæði á sviði veitingar upplýsinga sem beita má á dreifingaraðila váttrygginga, óháð ákvæðum heimaaðildarríkis þeirra ef slíkir dreifingaraðilar stunda dreifingu váttrygginga á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, að því tilskildu að þessi strangari ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins, þ.m.t. tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB⁽⁷⁾. Aðildarríki sem leggur til að beita og beittir ákvæðum um dreifingaraðila váttrygginga og sölu váttryggingarafurða til viðbótar við þau sem sett eru fram í þessari tilskipun ættu að sjá til þess að stjórnábyrgðin sem leiðir af þessum ákvæðum sé hófleg að því er varðar neytendavernd og verði áfram takmörkuð.
- 53) Krosssala er algeng söluaðferð dreifingaraðila váttrygginga um gervallt Sambandið. Hún getur verið til hagsbóta fyrir viðskiptavinum en getur einnig falið í sér venjur þar sem ekki er tekið nægilegt tillit til hagsmuna viðskiptavina. Þessi tilskipun ætti ekki að koma í veg fyrir dreifingu váttryggingarsamninga sem ná yfir margþætta áhættu.
- 54) Ákvæði þessarar tilskipunar að því er varðar krosssölu ættu ekki að hafa áhrif á beitingu á löggjöf Sambandsins sem kveður á um reglur um krosssölu í tengslum við tiltekna vöru- eða þjónustuflokka.
- 55) Til að tryggja að váttryggingarafurðir uppfylli þarfir markhópsins ættu váttryggingafélög og, í aðildarríkjum þar sem váttryggingarmiðlarar framleiða váttryggingarafurðir til að selja viðskiptavinum, váttryggingamiðlarar að viðhalda, starfrækja og endurskoða ferli fyrir samþykki á hverri og einni váttryggingarafurð. Ef dreifingaraðili váttrygginga veitir ráðgjöf um, eða leggur til, váttryggingarafurðir sem hann framleiðir ekki ætti ávallt að vera mögulegt að skilja eiginleikana og skilgreinda markhópinn fyrir þessar afurðir. Þessi tilskipun ætti ekki að takmarka fjölbreytileika og sveigjanleika aðferða sem fyrirtæki nota til að þróa nýjar afurðir.
- 56) Váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir eru oft gerðar aðgengilegar viðskiptavinum sem mögulegir valkostir eða staðgönguvörur fyrir fjárfestingarafurðir sem falla undir tilskipun 2014/65/ESB. Til að veita stöðuga neytendavernd og til að forðast hættu á eftirlitshögnun er mikilvægt að váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir falli, til viðbótar við staðlana um viðskiptahætti sem skilgreindir eru fyrir allar váttryggingarafurðir, undir staðla sem miða að því að taka á fjárfestingarþættinum sem innbyggður er í þessum afurðum. Slíkir sérstakir staðlar ættu að innihalda ákvæði um viðeigandi upplýsingar, kröfur um viðeigandi ráðgjöf og takmarkanir á starfskjörum.
- 57) Til að tryggja að þóknun eða umboðslaun eða annar ópeningalegur ávinningur í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða, sem greiddir eru til eða greiddir eru af hvaða aðila sem er, nema viðskiptavininum eða aðila fyrir hönd viðskiptavinarins, hafi ekki skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum, ætti dreifingaraðili váttrygginga að koma á viðeigandi og hóflegu fyrirkomulagi til að komast hjá slíkum skaðlegum áhrifum. Í þeim tilgangi ætti dreifingaraðili váttrygginga að þróa, innleiða og endurskoða reglulega nýjar stefnur og ferli að því er varðar hagsmunaaðreksstra með það að markmiði að komast hjá skaðlegum áhrifum á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum og til að tryggja að viðskiptavinurinn sé nægilega upplýstur um þóknunir, umboðslaun eða ávinning.
- 58) Til að tryggja að váttryggingarfélög og aðilar sem stunda dreifingu váttrygginga fari að ákvæðum þessarar tilskipunar, og til að tryggja að þeir falli undir sambærilega meðhöndlun um gervallt Sambandið, ætti að krefjast þess að aðildarríki kveði á um stjórnábyrgðin og aðrar ráðstafanir sem eru skilvirkar, hóflegar og letjandi. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 8. desember 2010 um eflingu stjórnskipulags um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu hefur endurskoðun á núverandi valdsviði og beitingu í reynd verið framkvæmd með það að markmiði að stuðla að samleitni viðurlaga og annarra ráðstafana. Því ættu stjórnábyrgðin og aðrar ráðstafanir sem mælt er fyrir um í aðildarríkjunum að fullnægja tilteknum grunnkröfum í tengslum við viðtakendur, viðmiðanir sem skal taka tillit til við beitingu viðurlaga eða annarrar ráðstöfunar, og birtingu.
- 59) Jafnvel þó að ekkert komi í veg fyrir að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnábyrgðin og refsivíðurlög við sömu brotum ætti þess ekki að vera krafist að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnábyrgðin og refsivíðurlög við brotum gegn þessari tilskipun ef þau falla undir landsbundinn refsirétt. Aðildarríkjum er, í samræmi við landslög, ekki skylt að beita bæði stjórnábyrgðin og refsivíðurlögum við sama brotinu, en þau ættu að geta gert það ef landslög þeirra heimila. En ef refsivíðurlögum er beitt í stað stjórnábyrgðin og refsivíðurlaga við brotum gegn þessari tilskipun ætti slíkt ekki að draga úr eða hafa áhrif að öðru leyti á möguleika lögbærra yfirvalda á að starfa saman, hafa aðgang að og skiptast á upplýsingum tímanlega við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum í tengslum við þessa tilskipun, einnig eftir að viðkomandi brotum hefur verið vísað til saksóknar hjá lögbærum

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/31/EB frá 8. júní 2000 um tiltekna lagalega þætti þjónustu, einkum rafræna viðskipta, í tengslum við upplýsingasamfélagið á innri markaðnum (tilskipun um rafræn viðskipti) (Stjótf. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

dómsyfirvöldum.

- 60) Einkum ættu lögbær yfirvöld að hafa valdheimildir til að beita fjárhagslegum sektum sem eru nægilega háar til að veða upp á móti raunverulegum ávinningi eða ávinningnum sem vænta má og eru letjandi, jafnvel fyrir stórar stofnanir og stjórnendur þeirra.
- 61) Til að veita stöðuga neytendavernd og til að forðast hættu á eftirlitshögnun er mikilvægt, ef um er að ræða brot í tengslum við dreifingu váttryggingatengdrar fjárfestingarafurðar, að stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem aðildarríki setja fram séu samræmdar við þær sem settar eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1286/2014.
- 62) Aðildarríki ættu að tryggja að lögbær yfirvöld taki tillit til allra aðstæðna sem skipta máli til að tryggja samræmda beitingu viðurlaga alls staðar í Sambandinu við ákvörðun á því hvers konar stjórnsluviðurlögum eða öðrum ráðstöfunum sé beitt og fjárhæð stjórnslusektarinnar.
- 63) Til að tryggja að ákvarðanir um brot sem lögbær yfirvöld taka til að tryggja að þær hafi letjandi áhrif á allan almenning og til að upplýsa markaðsaðila um atferli sem telst skaðlegt viðskiptavinum, ætti að birta þær að því tilskildu að tíminn til að leggja fram kæru sé liðinn og að engin kæra hafi verið lögð fram, nema slík birting upplýsinga stofni stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í hættu. Ef landslög kveða á um birtingu viðurlaganna eða annarrar ráðstöfunar sem fellur undir kæru ætti einnig að birta slíkar upplýsingar, sem og niðurstöðu kærunnar, án ótilhlýðilegrar tafar. Ef birting viðurlaganna eða annarrar ráðstöfunar myndi valda óhóflegum skaða fyrir hlutaðeigandi aðila ætti lögbæra yfirvaldið þó ávallt að geta ákveðið að birta ekki viðurlögin eða aðra ráðstöfun eða að birta hana nafnlaust.
- 64) Til að greina möguleg brot ættu lögbær yfirvöld að hafa nauðsynleg rannsóknarvöld og koma á skilvirku fyrirkomulagi til að hvetja til að greint sé frá mögulegum eða raunverulegum brotum.
- 65) Þessi tilskipun ætti bæði að vísa til stjórnsluviðurlaga og annarra ráðstafana án tillits til þess hvort þau flokkist sem viðurlög eða önnur ráðstöfun samkvæmt landslögum.
- 66) Tilskipun þessi ætti ekki að hafa áhrif á ákvæði í lögum aðildarríkjanna sem varða refsiverðan verknað.
- 67) Til þess að ná markmiðunum sem sett eru fram í þessari tilskipun ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU) að því er varðar eftirlit með afurðum og kröfur um stjórnunarhætti fyrir allar afurðir og, í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða, stjórnun hagsmunaárekstra, með hvaða skilyrðum má greiða eða taka við hvötum og mat á hentugleika og hversu víðeigandi eitthvað þykir. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi víðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og víðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 68) Tæknistaðlar á sviði fjármálaþjónustu ættu að tryggja stöðuga samræmingu og fullnægjandi vernd neytenda alls staðar í Sambandinu. Þar eð Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin er stofnun sem býr yfir mikilli sérhæfðri sérþekkingu ætti að fela henni eingöngu að semja frumvörp að reglugerð og tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnina.
- 69) Í samræmi við sameiginlegan skilning á framseldum gerðum milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar ætti framkvæmdastjórnin, með fyrirvara um frekari endurskoðun, að taka tillit til andmælatímabilsins sem og málsmeðferðarreglna Evrópuþingsins og ráðsins að því er varðar dagsetningu sendingar framseldu gerðarinnar. Í samræmi við sameiginlegan skilning á framseldum gerðum, með fyrirvara um frekari endurskoðun, og, eftir atvikum, reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, ætti einnig að tryggja eðlilegt gagnsæi og víðeigandi samskipti við Evrópuþingið og ráðið áður en framselda gerðin er samþykkt.
- 70) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽⁸⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001⁽⁹⁾ ættu að gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin framkvæmir innan ramma þessarar tilskipunar, undir eftirliti Evrópsku persónuverndarstofnunarinnar.

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtúð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Sambandsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtúð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- 71) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, sem eru viðurkennd í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi og felast í sáttmálunum.
- 72) Þessi tilskipun ætti ekki að vera of þýngjandi fyrir lítil og meðalstór váttrygginga- og endurtryggingafélög. Ein af aðferðunum til að ná þessu markmiði er að beita meðalhófsreglu á réttan hátt. Sú regla ætti bæði að gilda um kröfurnar sem gerðar eru til dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga, og um beitingu eftirlitsheimilda.
- 73) Endurskoðun á þessari tilskipun ætti að fara fram fimm árum eftir gildistöku hennar til að taka mið af markaðsþróun og þróun á öðrum sviðum laga Sambandsins eða reynslu aðildarríkja af framkvæmd á lögum Sambandsins, einkum með tilliti til afurða sem falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB⁽¹⁰⁾.
- 74) Tilskipun 2002/92/EB ætti að falla úr gildi 24 mánuðum eftir að þessi tilskipun öðlast gildi. Þó ætti að fella III. kafla A í tilskipun 2002/92/EB niður frá og með gildistöku þessarar tilskipunar.
- 75) Sú skylda að lögleiða þessa tilskipun í aðildarríkjunum ætti að takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér efnislega breytingu á tilskipun 2002/92/EB. Sú skylda að lögleiða óbreyttu ákvæðin er fyrir hendi samkvæmt þeirri tilskipun.
- 76) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar fresti til að leiða tilskipun 2002/92/EB í landslög.
- 77) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún álit 23. nóvember 2012⁽¹¹⁾.
- 78) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar en þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs hennar, er Sambandinu heimilt að samþykka ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 79) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningu um lögleiðingarráðstafanir fylgja með einu eða fleiri skjölum sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé rökstudd.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um að koma á fót og starfrækja dreifingu váttrygginga og endurtrygginga í Sambandinu.
2. Þessi tilskipun gildir um alla einstaklinga og lögaðila sem hafa staðfestu í aðildarríki eða sem óska eftir staðfestu þar í því skyni að koma á fót og starfrækja dreifingu váttryggingar- og endurtryggingarafurða.
3. Þessi tilskipun gildir ekki um váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi sem leggja stund á dreifingu váttrygginga ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
  - a) váttryggingin er til fyllingar vöru eða þjónustu sem veitandinn veitir, ef slík váttrygging nær yfir:

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjútíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

⁽¹¹⁾ Stjútíð. ESB C 100, 6.4.2013, bls. 12.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- i. hættu á að varan bili, tapist eða verði fyrir tjóni eða að þjónustan sem veitandinn veitir sé ekki nýtt, eða
  - ii. tjón eða tap á farangri eða aðra áhættu í tengslum við ferð sem bókuð er hjá viðkomandi veitanda,
- b) fjárhæð iðgjaldsins sem greitt er fyrir váttryggingarafurðina er ekki umfram 600 evrur, reiknað hlutfallslega árlega,
- c) þrátt fyrir b-lið, ef váttryggingin kemur til fyllingar þjónustu sem um getur í a-lið og varanleiki þjónustunnar er þrír mánuðir eða minna, fjárhæðin sem hver aðili greiðir er ekki umfram 200 evrur.
4. Aðildarríki skulu sjá til þess, þegar dreifingarstarfsemi er framkvæmd fyrir milligöngu váttryggingamiðlara sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi og er undanþeginn beitingu þessarar tilskipunar skv. 3. gr., að váttryggingafélag eða váttryggingamiðlari tryggi að:
- a) upplýsingar séu gerðar aðgengilegar viðskiptavininum, áður en samningur er gerður, um nafn og heimili miðlarans og um málsmeðferðina sem um getur í 14. gr. sem gerir viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir,
  - b) viðeigandi og hóflegu fyrirkomulagi sé komið á til að uppfylla 17. og 24. gr. og til að taka til athugunar kröfur og þarfir viðskiptavinarins áður en samningstillaga er lögð fram,
  - c) viðskiptavinurinn fái upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina, sem um getur í 5. mgr. 20. gr., áður en samningurinn er gerður.
5. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með markaðnum, þ.m.t. markaðnum fyrir viðbótar váttryggingarafurðir sem eru markaðssettar, er dreift eða eru seldar í, eða frá, aðildarríki. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur stuðlað að og samræmt slíkt eftirlit.
6. Þessi tilskipun gildir ekki um dreifingu váttrygginga- og endurtryggingaafurða í tengslum við áhættu og skuldbindingar utan Sambandsins.

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á lög aðildarríkis að því er varðar dreifingu váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðla, sem hafa staðfestu í þriðja landi og starfa á yfirráðasvæði þess samkvæmt meginreglunni um frelsi til að veita þjónustu, á váttryggingum og endurtryggingum, að því tilskildu að jöfn meðferð sé tryggð fyrir alla aðila sem framkvæma eða hafa leyfi til að stunda dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga á þeim markaði.

Þessi tilskipun skal ekki setja reglur um dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga sem framkvæmd er í þriðju löndum.

Aðildarríki skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfiðleika almenns eðlis sem þeirra dreifingaraðilar váttrygginga eða endurtrygginga rekast á þegar þeir koma á fót eða framkvæma dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga í þriðja landi.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
  - 1) „dreifing váttrygginga“: starfsemi sem felst í því að veita ráðgjöf um, leggja til eða inna af hendi aðra vinnu við undirbúning fyrir samningagerð um váttryggingar, gerð slíkra samninga eða aðstoð við stjórnun eða framkvæmd slíkra samninga, einkum ef um er að ræða kröfu, þ.m.t. veiting upplýsinga um einn eða fleiri váttryggingarsamninga í samræmi við viðmiðanirnar sem viðskiptavinir velja fyrir milligöngu vefseturs eða annars miðils og gerð forgangslista yfir váttryggingarafurðir, þ.m.t. verð og samanburður afurða, eða afsláttur af verði váttryggingarsamnings, ef viðskiptavinurinn getur, beint eða óbeint, gert váttryggingarsamning með notkun vefsetur eða annars miðils,
  - 2) „dreifing endurtrygginga“: starfsemi sem felst í því að veita ráðgjöf um, leggja til eða inna af hendi aðra vinnu við undirbúning fyrir samningagerð um endurtryggingar, gerð slíkra samninga eða aðstoð við stjórnun og framkvæmd slíkra samninga, einkum ef um er að ræða kröfu, þ.m.t. ef endurtryggingamiðlari innir hana af hendi án afskipta endurtryggingamiðlara,
  - 3) „váttryggingamiðlari“: einstaklingur eða lögaðili, annar en váttrygginga- eða endurtryggingafélag eða starfsfólk hans og aðrir en váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, sem stofnar til eða leggur stund á dreifingu váttrygginga gegn þóknun,

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- 4) „váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi“: einstaklingur eða lögaðili, annar en lánastofnun eða fjárfestingarfyrirtæki, eins og það er skilgreint í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013⁽¹²⁾, sem gegn þóknun stofnar til eða leggur stund á dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi, að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
  - a) meginstarfsemi þess einstaklings eða lögaðila er önnur en dreifing váttrygginga,
  - b) einstaklingurinn eða lögaðilinn dreifir eingöngu tilteknum váttryggingarafurðum sem eru til fyllingar vöru eða þjónustu,
  - c) viðkomandi váttryggingarafurðir ná ekki yfir líftryggingu eða skaðabótaábyrgð, nema verndin sé til fyllingar vörunni eða þjónustunni sem miðlarinn býður sem hluta af meginstarfsemi sinni,
- 5) „endurtryggingamiðlari“: einstaklingur eða lögaðili, annar en endurtryggingafélag eða starfsfólk þess, sem stofnar til eða leggur stund á dreifingu endurtrygginga gegn þóknun,
- 6) „váttryggingafélag“: félag eins og það er skilgreint í 1. lið 13. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB⁽¹³⁾,
- 7) „endurtryggingafélag“: endurtryggingafélag eins og það er skilgreint í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 8) „dreifingaraðili váttrygginga“: váttryggingamiðlari, váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi eða váttryggingafélag,
- 9) „gjald“: hvers konar umboðslaun, þóknun, gjald eða önnur greiðsla, þ.m.t. hvers konar efnahagslegur ábati eða annar fjárhagslegur eða ófjárhagslegur ávinningur eða hvati sem boðinn er eða veittur að því er varðar dreifingu váttrygginga,
- 10) „heimaaðildarríki“:
  - a) ef miðlarinn er einstaklingur, það aðildarríki þar sem búseta hans eða hennar er,
  - b) ef miðlarinn er lögaðili, það aðildarríki þar sem skráð skrifstofa hans er staðsett eða, ef hann hefur ekki neina skráða skrifstofu samkvæmt innlendum lögum, það aðildarríki þar sem aðalskrifstofa hans er staðsett,
- 11) „gístaðildarríki“: aðildarríkið þar sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlari hefur stöðuga viðveru eða starfsstöð eða veitir þjónustu, og sem er ekki heimaaðildarríki hans,
- 12) „útibú“: umboð eða útibú miðlara sem staðsett er á yfirráðasvæði annars aðildarríkis en heimaaðildarríkisins,
- 13) „náin tengsl“: náin tengsl í sömu merkingu og í 17. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 14) „meginstarfsstöð“: staðurinn þaðan sem meginstarfseminni er stjórnað,
- 15) „ráðgjöf“: það að veita viðskiptavini persónulegar ráðleggingar annaðhvort að beiðni hans eða að frumkvæði dreifingaraðila váttrygginga að því er varðar einn eða fleiri váttryggingarsamninga,
- 16) „mikil áhætta“: mikil áhætta í sömu merkingu og í 27. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,
- 17) „váttryggingatengd fjárfestingarafurð“: fjárfestingarafurð sem hefur líftíma eða endurkaupsvirði og þar sem líftíminn eða endurkaupsvirðið er að hluta til eða að öllu leyti óvarið, beint eða óbeint, fyrir flökti á mörkuðum og inniheldur ekki:
  - a) skaðatryggingarafurðir sem skráðar eru í I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB (Flokkar skaðatrygginga),
  - b) líftryggingarsamninga þar sem bæturnar samkvæmt samningnum eru aðeins til greiðslu við dauðsfall eða að því er varðar vanhæfni vegna áverka, veikinda eða örorku,
  - c) lífeyrisafurðir sem, samkvæmt landslögum, viðurkennt er að hafi þann megintilgang að veita fjárfestinum tekjur við starfslok og sem veita fjárfestinum tiltekin kjör,

⁽¹²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og fjárfestingarfyrirtæki og um breytingu á reglugerð ESB nr. 648/2012 (Stj.úð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stj.úð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- d) opinberlega viðurkennt starfstengt lífeyriskerfi sem fellur undir gildissvið tilskipunar 2003/41/EB eða tilskipunar 2009/138/EB,
- e) einstakar lífeyrisafurðir sem krefjast fjárframlags starfsmanns samkvæmt landslögum þar sem vinnuveitandinn eða starfsmaðurinn hefur hvorki val um lífeyrisafurðina né veitandann,

18) „varanlegur miðill“: hvert það tæki sem:

- a) gerir viðskiptavininum kleift að geyma upplýsingar sem beint er persónulega til hans með hætti sem gerir það mögulegt að nálgast þær síðar og í hæfilegan tíma eftir því hvaða tilgangi þær þjóna og
- b) gerir það kleift að afrita óbreyttar upplýsingarnar sem geymdar eru.

2. Að því er varðar 1. og 2. lið 1. mgr. telst eftirfarandi ekki vera dreifing váttrygginga eða dreifing endurtrygginga:

a) tilfallandi veiting upplýsinga í tengslum við aðra atvinnustarfsemi þar sem:

- i. veitandinn gerir ekki frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð eða framkvæmd váttryggingarsamnings,
- ii. tilgangur starfseminnar er ekki að aðstoða viðskiptavininn við að gera eða framkvæma endurtryggingarsamning,

b) stýring krafna váttryggingafélags eða endurtryggingafélags í atvinnuskyni og tjónamat og sérfræðimat á kröfum,

c) eingöngu er verið að veita gögn og upplýsingar um mögulega váttryggingartaka til váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara, váttryggingafélaga eða endurtryggingafélaga þar sem veitandinn gerir engar frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð váttryggingar- eða endurtryggingarsamnings,

d) eingöngu er verið að veita mögulegum skírteinishöfum gögn og upplýsingar um váttryggingar- eða endurtryggingarafurðir, váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara, váttryggingafélag eða endurtryggingafélag þar sem veitandinn gerir engar frekari ráðstafanir til að aðstoða við gerð váttryggingar- eða endurtryggingarsamnings.

II. KAFLI

KRÖFUR UM SKRÁNINGU

3. gr.

Skráning

1. Váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi skulu skráðir hjá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki sínu.

Þess skal ekki krafist samkvæmt þessari tilskipun að váttrygginga- og endurtryggingafélög og starfsfólk þeirra sé skráð.

Með fyrirvara um fyrstu undirgrein geta aðildarríki mælt fyrir um að váttrygginga- og endurtryggingafélög og miðlarar og aðrar stofnanir geti átt samstarf við lögbær yfirvöld við skráningu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi og við beitingu krafanna sem mælt er fyrir um í 10. gr.

Einkum getur váttrygginga- eða endurtryggingafélag, váttrygginga- eða endurtryggingamiðlari, eða samtök váttrygginga- eða endurtryggingafélaga eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, skráð váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, undir eftirliti lögbærs yfirvalds.

Váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi geta starfað undir ábyrgð váttrygginga- eða endurtryggingafélags eða annars miðlara. Í slíku tilviki geta aðildarríki mælt fyrir um að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða annar miðlari beri ábyrgð á að tryggja að váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn, eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, uppfylli skilyrðin fyrir skráningu, þ.m.t. skilyrðin sem sett eru fram í c-lið fyrstu undirgreinar 6. mgr.

Aðildarríki geta einnig mælt fyrir um að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða annar miðlari sem tekur ábyrgð á váttrygginga-

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

eða endurtryggingamiðlaranum, eða váttryggingamiðlaranum sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, skrái þann miðlara eða miðlarann sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi.

Aðildarríki þurfa hvorki að beita kröfunni sem um getur í fyrstu undirgrein á alla einstaklinga sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara né váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi og sem stunda dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga.

Aðildarríki skulu sjá til þess að í öllum skráum séu tilgreind nöfn einstaklinganna innan stjórnar dreifingaraðila vát- eða endurtrygginga sem bera ábyrgð á dreifingu vát- eða endurtrygginga.

Í skránum skulu þar að auki tilgreind aðildarríkin þar sem miðlarinn stundar starfsemi sína samkvæmt reglunum um staðfesturétt eða frelsi til að veita þjónustu.

2. Aðildarríki geta komið á fleiri en einni skrá yfir váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi að því tilskildu að þau mæli fyrir um viðmiðanirnar sem gilda um skráningu miðlara.

Aðildarríki skulu koma á fót skráningarkerfi á Netinu. Viðkomandi kerfi skal vera auðveldlega aðgengilegt og gera það kleift að klára skráninguna beint á Netinu.

3. Ef um fleiri en eina skrá er að ræða í aðildarríki skal viðkomandi aðildarríki koma á fót einni upplýsingamiðstöð sem gerir það kleift að hafa skjótan og auðveldan aðgang að upplýsingum úr þessum skráum, sem skulu teknar saman rafrænt og uppfærðar. Upplýsingamiðstöðin skal veita sanngreiningarupplýsingar lögbærra yfirvalda fyrir aðildarríkið.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal koma á, birta á vefsetri sínu og uppfæra eitt rafrænt gagnasafn sem hefur að geyma skrá yfir váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, sem hafa tilkynnt um fyrirhugaða starfsemi yfir landamæri í samræmi við III. kafla. Aðildarríki skulu veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni viðeigandi upplýsingar skjótt til að gera henni kleift að gera þetta. Skráin skal innihalda tengla að, og vera aðgengileg frá, vefsetri lögbærra yfirvalda hvers og eins aðildarríkis.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa heimild til að fá aðgang að gögnunum sem vistuð eru í skránni sem um getur í fyrstu undirgrein. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og lögbæru yfirvöldin skulu hafa heimild til að breyta slíkum gögnum. Skráðir aðilar, sem upplýsingar eru um í skránni og sem skipst er á, skulu hafa heimild til að fá aðgang að þessum vistuðu gögnum og rétt til að fá viðeigandi upplýsingar.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal koma á fót vefsetri með tenglum á hverja og eina upplýsingamiðstöð eða, eftir atvikum, skrá, sem aðildarríki koma á fót í samræmi við 3. mgr.

Heimaaðildarríki skulu sjá til þess að skráning váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi verði látin falla undir uppfyllingu viðeigandi krafna sem mælt er fyrir um í 10. gr.

Gildistími skráningarinnar skal vera með fyrirvara um reglulega endurskoðun lögbærs yfirvalds.

Heimaaðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar og váttryggingamiðlarar sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi, sem hætta að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 10. gr., séu teknir af skrá. Heimaaðildarríkið skal, eftir atvikum, upplýsa gistiaðildarríkið um slíka afskráningu.

5. Aðildarríki skulu sjá til þess að fjallað sé um umsóknir miðlara um skráningu innan þriggja mánaða frá framlagningu fullgerðrar umsóknar og að umsækjandinn fái tafarlaust tilkynningu um ákvörðunina.

6. Aðildarríki skulu sjá til þess að óskað sé eftir öllum eftirfarandi upplýsingum sem skilyrði fyrir skráningu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara og váttryggingamiðlara sem stunda miðlun sem hliðarstarfsemi:

- a) deili á hluthöfum eða aðilum, hvort sem það eru einstaklingar eða lögaðilar, sem eiga eignarhlutdeild í miðlaranum sem er umfram 10% og fjárhæð þessarar eignarhlutdeildar,
- b) deili á þeim aðilum sem hafa nán tengsl við miðlarann,
- c) upplýsingar um að þessi eignarhlutdeild eða þessi nán tengsl komi ekki í veg fyrir skilvirka framkvæmd eftirlitshlutverks lögbæra yfirvaldsins.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

Aðildarríki skulu sjá til þess að miðlarar upplýsi lögbær yfirvöld, án ástæðulausrar tafar, um allar breytingar á upplýsingunum sem veittar eru samkvæmt þessari málsgrein.

7. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld synji um skráningu ef lög og stjórnsluákvæði þriðja lands, sem gilda um einn eða fleiri einstaklinga eða lögaðila sem miðlari hefur nán tengsl við, eða vandkvæði tengd framkvæmd þessara laga og stjórnslufyrirmæla koma í veg fyrir að þau geti sinnt eftirlitshlutverki sínu sem skyldi.

III. KAFLI

FRELSI TIL AÐ VEITA ÞJÓNUSTU OG STAÐFESTURÉTTUR

4. gr.

Nýting frelsis til að veita þjónustu

1. Hver sá váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stundar miðlun sem hliðarstarfsemi, sem í fyrsta sinn hyggst stunda starfsemi á yfirráðasvæði annars aðildarríkis á grundvelli frelsisins til að veita þjónustu, skal koma eftirfarandi upplýsingum til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins:

- nafn, heimilisfang og, eftir atvikum, skráningarnúmer miðlarans,
- í hvaða aðildarríki eða aðildarríkjum miðlarinn hyggst starfa,
- flokkur miðlara og, eftir atvikum, nafn váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hann starfar fyrir,
- viðeigandi flokkar váttrygginga, ef við á.

2. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal, innan mánaðar frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í 1. mgr., senda þær lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu, sem skal staðfesta viðtöku án tafar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal upplýsa váttryggingamiðlarann, endurtryggingamiðlarann eða váttryggingamiðlarann sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi skriflega um að lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins hafi tekið við upplýsingum og að miðlarinn geti hafið starfsemi sína í gístiaðildarríkinu. Hið lögbæra yfirvald heimaaðildarríkisins skal, eftir atvikum, á sama tíma tilkynna miðlaranum um að upplýsingarnar um lagaákvæðin sem um getur í 1. mgr. 11. gr. sem gilda í gístiaðildarríkinu séu aðgengilegar með aðferðunum sem um getur í 3. og 4. mgr. 11. gr., og einnig að miðlarinn skuli fara að þessum ákvæðum til að hefja starfsemi sína í gístiaðildarríkinu.

3. Ef breytingar verða á upplýsingunum sem komið er á framfæri í samræmi við 1. mgr. skal váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi tilkynna þær breytingar til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal einnig upplýsa lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins um breytinguna eins fljótt og mögulegt er og eigi síðar en mánuði eftir viðtökudag lögbæra yfirvalds heimaaðildarríkisins á upplýsingunum.

5. gr.

Brot á skuldbindingum við neytingu frelsis til að veita þjónustu

1. Ef lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins hefur ástæðu til að álíta að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi starfi á yfirráðasvæði þess samkvæmt frelsi til að veita þjónustu brjóti gegn skuldbindingunum sem settar eru fram í þessari tilskipun skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins um það.

Eftir að hafa lagt mat á upplýsingarnar sem tekið er við samkvæmt fyrstu undirgrein skal lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, eftir atvikum, og ef svo er við fyrsta tækifæri, gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á stöðu mála. Það skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um slíkar ráðstafanir.

Þar sem váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

hliðarstarfsemi starfar áfram með hætti sem er augljóslega skaðlegur hagsmunum neytenda í gístiaðildarríki í stórum stíl eða skaðlegur snurðulausri starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaða getur lögbært yfirvald gístiaðildarríkis, er það hefur skýrt lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari brot og þar á meðal, að því marki sem nauðsynlegt er, komið í veg fyrir að viðkomandi miðlari haldi áfram að stunda nýja starfsemi innan yfirráðasvæðis þess.

Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

2. Ákvæði 1. mgr. hafa ekki áhrif á vald gístiaðildarríkisins til að grípa til viðeigandi ráðstafana til að koma í veg fyrir eða beita viðurlögum vegna brota sem framkvæmd eru innan yfirráðasvæðis þess, við aðstæður þar sem nauðsynlegt er að grípa til tafarlausra aðgerða til að vernda réttindi neytenda. Þetta vald skal fela í sér möguleikann á að koma í veg fyrir að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

3. Allar ráðstafanir sem samþykktar eru af lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkisins samkvæmt þessari grein skulu sendar hlutaðeigandi váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum eða váttryggingamiðlurum sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi í vel rökstuddu skjali og tilkynntar lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar.

6. gr.

Neyting staðfesturéttar

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að allir váttryggingamiðlarar, endurtryggingamiðlarar eða váttryggingamiðlarar sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, sem fyrirhuga að neyta staðfesturéttar með því að koma á fót útibúi eða stöðugri viðveru á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, tilkynni um það til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis síns og veiti viðkomandi lögbæru yfirvaldi eftirfarandi upplýsingar:

- a) nafn, heimilisfang og, eftir atvikum, skráningarnúmer miðlarans,
- b) á yfirráðasvæði hvaða aðildarríkis miðlarinn hyggst stofna útibú eða koma á stöðugri viðveru,
- c) flokkur miðlara og, eftir atvikum, nafn váttrygginga- eða endurtryggingafélags sem hann starfar fyrir,
- d) viðeigandi flokkar váttrygginga, ef við á,
- e) heimilisfang í gístiaðildarríkinu þar sem skjöl kunna að vera látin í té,
- f) nafn sérhvers aðila sem ber ábyrgð á stjórn útibúsins eða hinnar stöðugu viðveru.

Stöðuga viðveru miðlara á yfirráðasvæði annars aðildarríkis, sem jafngildir útibúi, skal meðhöndla eins og útibú, nema miðlarinn setji slíka stöðuga viðveru sína upp löglega með öðrum hætti.

2. Ef lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki hafa ekki ástæðu til að efast um að stjórnsluskipulag eða fjárhagsstaða váttryggingamiðlarans, endurtryggingamiðlarans eða váttryggingamiðlarans sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi sé fullnægjandi með tilliti til fyrirhugaðrar dreifingarstarfsemi, skulu þau, innan eins mánaðar frá móttöku upplýsinganna sem um getur í 1. mgr., tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um þær og skal það staðfesta móttöku þeirra án tafar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal upplýsa váttryggingamiðlarann, endurtryggingamiðlarann eða váttryggingamiðlarann sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi skriflega um að lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins hafi tekið við upplýsingum.

Innan eins mánaðar frá viðtöku upplýsinganna sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins senda lagaákvæðin sem um getur í 1. mgr. 11. gr. með aðferðunum sem um getur í 3. og 4. mgr. 11. gr., sem gilda á yfirráðasvæði þess, til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal senda þessar upplýsingar til miðlarans og upplýsa hann um að honum sé heimilt að hefja starfsemi sína í gístiaðildarríkinu, að því tilskildu að hann fari að

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

Þessum lagaákvæðum.

Ef engin tilkynning berst innan tímans sem kveðið er á um í annari undirgrein getur váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi komið á fót útibúi og hafið starfsemi sína.

3. Neiti lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að veita lögbæru yfirvaldi gístiaðildarríkisins upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. ber því að greina váttryggingamiðlaranum, endurtryggingamiðlaranum eða váttryggingamiðlaranum sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi frá ástæðum fyrir synjuninni innan eins mánaðar frá því að því hafa borist allar upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr.

Synjun eins og um getur í fyrstu undirgrein, eða ef lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins sendir ekki upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr., má áfrýja til dómstóla heimaaðildarríkisins.

4. Ef breytingar verða á upplýsingunum sem komið er á framfæri í samræmi við 1. mgr. skal váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi tilkynna þær breytingar til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins a.m.k. mánuði áður en breytingin kemur til framkvæmdar. Lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins skal einnig upplýsa lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins um breytinguna eins fljótt og mögulegt er og eigi síðar en mánuði eftir viðtökudag lögbæra yfirvalds heimaaðildarríkisins á upplýsingunum.

7. gr.

Skipting valdheimilda milli heima- og gístiaðildarríkja

1. Ef meginstarfsstöð váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi er í öðru aðildarríki en heimaaðildarríki hans getur lögbært yfirvald þess aðildarríkis gert samkomulag við lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins um að það komi fram eins og það væri lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins að því er varðar ákvæði IV., V., VI. og VII. kafla. Ef um slíkt samkomulag er að ræða skal lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins tilkynna váttryggingamiðlaranum, endurtryggingamiðlaranum eða váttryggingamiðlaranum sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um það án tafar.

2. Lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins skal bera ábyrgð á því að tryggja að þjónustan, sem starfsstöðin veitir á yfirráðasvæði þess, sé í samræmi við þær kröfur sem kveðið er á um í V. og VI. kafla og í þeim ráðstöfunum sem eru samþykktar samkvæmt þeim.

Lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins skal eiga rétt á því að kanna ráðstafanir starfsstöðvarinnar og óska eftir breytingum sem nauðsynlegar eru til að gera lögbæra yfirvaldinu kleift að uppfylla kröfur samkvæmt V. og VI. kafla og ráðstafanir sem samþykktar eru í kjölfar þeirra varðandi þjónustuna eða starfsemina sem starfsstöðin veitir eða stundar innan yfirráðasvæðis þess.

8. gr.

Brot á skuldbindingum við neytingu staðfesturéttar

1. Ef lögbært yfirvald gístiaðildarríkis staðfestir að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi brjóti í bága við ákvæði í lögum eða reglum sem viðkomandi aðildarríki hefur samþykkt í samræmi við ákvæði V. og VI. kafla getur viðkomandi aðildarríki gert viðeigandi ráðstafanir.

2. Ef lögbært yfirvald gístiaðildarríkis hefur ástæðu til að álíta að váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, sem starfar á yfirráðasvæði þess fyrir milligöngu starfsstöðvar, brjóti í bága við skuldbindingu sem sett er fram í þessari tilskipun, og ef viðkomandi lögbært yfirvald ber ekki ábyrgð í samræmi við 2. mgr. 7. gr., skal það vísa þessum niðurstöðum til lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkisins. Eftir að hafa lagt mat á upplýsingarnar sem tekið er við skal lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, eftir atvikum og þá við fyrsta tækifæri, gera viðeigandi ráðstafanir til að ráða bót á stöðu mála. Það skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu um allar slíkar ráðstafanir.

3. Ef váttryggingamiðlarinn, endurtryggingamiðlarinn eða váttryggingamiðlarinn sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi - þrátt fyrir þær ráðstafanir sem gripið er til í heimaaðildarríkinu eða vegna þess að þær reynast ófullnægjandi eða

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

hafa ekki verið gerðar - starfar áfram með hætti sem er augljóslega skaðlegur hagsmunum neytenda í gístiaðildarríki í stórum stíl eða snurðulausri starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaða getur lögbært yfirvald gístiaðildarríkis, er það hefur skýrt lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins frá því, gert viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir frekari brot og þar á meðal, að því marki sem það er nauðsynlegt, komið í veg fyrir að viðkomandi miðlari haldi áfram að stunda nýja starfsemi innan yfirráðasvæðis þess.

Að auki getur lögbært yfirvald í heimaaðildar- eða gístiaðildarríkinu vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunarinnar og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010. Ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin aðhafst í samræmi við þær valdheimildir sem henni eru veittar samkvæmt þeirri grein.

4. Ákvæði 2. og 3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á vald gístiaðildarríkisins til að gera viðeigandi ráðstafanir sem eru án mismununar til að koma í veg fyrir eða beita viðurlögum vegna brota sem framin eru á yfirráðasvæði þess, við aðstæður þar sem nauðsynlegt er að grípa til tafarlausa aðgerða til að vernda réttindi neytenda gístiaðildarríkisins, og þegar jafngildar ráðstafanir heimaaðildarríkisins eru ófullnægjandi eða hafa ekki verið gerðar. Við þær aðstæður skal gístiaðildarríkið hafa þann kost að koma í veg fyrir að hlutaðeigandi váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

5. Allar ráðstafanir sem lögbær yfirvöld gístiaðildarríkisins samþykkja samkvæmt þessari grein skulu sendar hlutaðeigandi váttryggingamiðlurum, endurtryggingamiðlurum eða váttryggingamiðlurum sem sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi í vel rökstuddu skjali og tilkynntar lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni, án ástæðulausrar tafar.

9. gr.

Vald í tengslum við landsákvæði sem samþykkt eru vegna hagsmuna almennings

1. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á vald gístiaðildarríkjanna til að gera viðeigandi ráðstafanir sem eru án mismununar til að beita viðurlögum gegn brotum sem framin eru á yfirráðasvæði þeirra, sem ganga gegn lagaákvæðum sem um getur í 1. mgr. 11. gr., að því marki sem nauðsynlegt er. Við þær aðstæður skulu gístiaðildarríkin hafa þann kost að koma í veg fyrir að hlutaðeigandi váttryggingamiðlari, endurtryggingamiðlari eða váttryggingamiðlari sem sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi stundi nýja starfsemi á yfirráðasvæði þess.

2. Þar að auki skal þessi tilskipun ekki hafa áhrif á vald lögbærs yfirvalds gístiaðildarríkisins til að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að dreifingaraðili váttrygginga, sem hefur staðfestu í öðru aðildarríki, stundi starfsemi sína á yfirráðasvæði þess samkvæmt frelsi til að veita þjónustu eða, eftir atvikum, staðfesturéttinum, ef viðkomandi starfsemi er eingöngu eða aðallega beint að yfirráðasvæði gístiaðildarríkisins í þeim eina tilgangi að komast undan lagaákvæðunum sem myndu gilda ef sá dreifingaraðili váttrygginga hefði staðfestu eða skráða skrifstofu í því gístiaðildarríki og, þar að auki, ef starfsemi hans hefði verulega skaðleg áhrif á snurðulausa starfsemi váttrygginga- og endurtryggingamarkaða í gístiaðildarríkinu að því er varðar vernd neytenda. Við slíkar aðstæður getur lögbært yfirvald gístiaðildarríkisins, eftir að hafa upplýst lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, gert viðeigandi ráðstafanir, að því er varðar þann dreifingaraðila váttrygginga, sem þarf til að vernda réttindi neytenda í gístiaðildarríkinu. Lögbæru yfirvöldin sem eiga hlut að máli geta vísað málinu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnuninni og óskað eftir aðstoð hennar í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010, og ef svo er getur Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin beitt heimildum sem henni eru veitt samkvæmt þeirri grein ef um er að ræða ósamkomulag milli lögbærra yfirvalda gísti- og heimaaðildarríkjanna.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

IV. KAFLI

SKIPULAGSKRÖFUR

10. gr.

Kröfur um fagþekkingu og skipulag

1. Heimaaðildarríki skulu sjá til þess að dreifingaraðilar váttrygginga og endurtrygginga og starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingafélaga sem framkvæma dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga búi yfir fullnægjandi þekkingu og hæfni til að geta innt af hendi verkefni sín eða gegnt skyldum sínum með fullnægjandi hætti.
2. Heimaaðildarríki skulu sjá til þess að váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar, starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingafélaga og starfsfólk váttrygginga- og endurtryggingamiðlara uppfylli kröfur um viðvarandi starfsþjálfun og þróun til að viðhalda fullnægjandi frammistöðu sem samsvarar hlutverki þeirra og viðkomandi markaði.

Í þeim tilgangi skulu heimaaðildarríki koma á og birta fyrirkomulag til að stýra með skilvirkum hætti og meta þekkingu og hæfni váttrygginga- og endurtryggingamiðlara, starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingafélaga og starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingamiðlara, á grundvelli a.m.k. 15 klukkustunda starfsþjálfunar eða -þróunar á ári, með tilliti til eðlis afurðanna sem seldar eru, tegundar dreifingaraðila, hlutverks þeirra og starfseminnar sem dreifingaraðili váttrygginga eða endurtrygginga framkvæmir.

Heimaaðildarríki geta krafist þess að þegar kröfur um þjálfun og þróun hafi verið uppfylltar skuli sýna fram á það með skírteini.

Aðildarríki skulu aðlaga kröfurnar um þekkingu og hæfni að tiltekinni starfsemi dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga og þeim afurðum sem þeir dreifa, einkum ef um er að ræða váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi. Aðildarríki geta í þeim tilvikum sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 3. gr., og að því er varðar starfsfólk váttrygginga- eða endurtryggingafélaga sem stunda dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, að váttrygginga- eða endurtryggingafélagið eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn staðfesti að þekking og hæfni miðlaranna sé í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr. og, ef þörf krefur, veiti slíkum miðlurum þjálfun eða starfsþjálfun sem samsvara kröfunum varðandi afurðirnar sem miðlarnir selja.

Aðildarríki þurfa ekki að beita kröfunum sem um getur í 1. mgr. og í fyrstu undirgrein þessarar greinar á alla einstaklinga sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, sem stunda dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, en aðildarríki skulu sjá til þess að viðkomandi aðilar innan stjórnar slíkra félaga, sem bera ábyrgð á dreifingu að því er varðar váttryggingar- og endurtryggingarafurðir, og allir aðrir aðilar sem taka beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga sýni fram á þekkingu og hæfni sem nauðsynleg er til að þeir geti sinnt skyldum sínum.

Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar skulu sýna fram á að farið sé að viðeigandi kröfum um fagþekkingu og hæfni sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

3. Einstaklingar sem starfa í váttrygginga- eða endurtryggingafélagi, eða hjá váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara sem stundar dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga, skulu hafa óflekkað mannorð. Þeir skulu a.m.k. hafa hreina sakaskrá, eða annað landsbundið jafngildi þess, í tengslum við alvarlegan refsiverðan verknað að því er varðar afbrot gegn eignum eða önnur afbrot í tengslum við fjármálastarfsemi og hafa ekki áður verið lýstir gjaldþrota, nema þeir hafi hlotið endurhæfingu í samræmi við landslög,

Aðildarríki geta, í samræmi við þriðju undirgrein 1. mgr. 3. gr., heimilað dreifingaraðila váttrygginga- eða endurtrygginga að kanna mannorð eigin starfsfólks og, eftir því sem við á, starfsfólks váttrygginga- og endurtryggingamiðlara sinna.

Aðildarríkin þurfa hvorki að beita kröfunni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar á alla einstaklinga sem starfa hjá váttrygginga- eða endurtryggingafélagi né váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, að því tilskildu að þessir einstaklingar taki ekki beinan þátt í dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga. Aðildarríki skulu sjá til þess að aðilar innan stjórnar sem bera ábyrgð á, og allt starfsfólk sem tekur beinan þátt í, dreifingu váttrygginga eða endurtrygginga uppfylli þær kröfur.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

Að því er varðar váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi skulu aðildarríki sjá til þess að aðilarnir sem bera ábyrgð á dreifingu váttrygginga sem hliðarstarfsemi uppfylli kröfurnar sem um getur í fyrstu undirgrein.

4. Váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar skulu hafa starfsábyrgðartryggingu sem nær yfir allt yfirráðasvæði Sambandsins eða aðra sambærilega tryggingu vegna bótaábyrgðar til að mæta bótakröfum sem leiða af vanrækslu í starfi, og skal hún nema a.m.k. 1 250 000 evrum fyrir hverja kröfu og samtals 1 850 000 evrum á ári fyrir allar kröfur, nema slík starfsábyrgðartrygging eða sambærileg trygging sé þegar veitt af váttryggingafélagi, endurtryggingafélagi eða öðru félagi sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn kemur fram fyrir, eða sem váttrygginga- eða endurtryggingamiðlarinn hefur heimild til að koma fram fyrir, eða ef slíkt félag hefur tekið fulla ábyrgð á aðgerðum miðlarans.

5. Aðildarríki skulu krefjast þess að váttryggingamiðlari sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi hafi starfsábyrgðartryggingu eða sambærilega tryggingu á því stigi sem aðildarríki ákveða með tilliti til eðlis afurðanna sem seldar eru og starfseminnar sem stunduð er.

6. Aðildarríki skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda viðskiptavinum gegn vangetu váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi til að yfirfæra iðgjaldið til váttryggingafélagsins eða til að yfirfæra fjárhæð kröfunnar eða endurgreiðslu iðgjaldsins til hins tryggða.

Slíkar ráðstafanir skulu vera á eftirfarandi formi, einu eða fleiri:

- ákvæði í lögum eða samkvæmt samningi þar sem farið er með fjármuni sem greiddir eru til miðlara eins og þeir hafi verið greiddir til félagsins, en ekki er farið með fjármuni sem greiddir eru af félaginu til miðlarans eins og þeir hafi verið greiddir til viðskiptavinarins fyrr en viðskiptavinurinn fær þá raunverulega í hendur,
- krafa um að miðlarinn hafa fjárhagslega getu sem samsvarar, að staðaldri, 4% af fjárhæð árlegra iðgjalda sem hann tekur við, minnst 18 750 evrur,
- krafa um að fjármunir viðskiptavina verði yfirfærðir fyrir milligöngu aðgreindra reikninga viðskiptavina og að þessir reikningar verði ekki notaðir til að endurgreiða öðrum lánardrottnum ef um er að ræða gjaldþrot,
- krafa um að ábyrgðarsjóði verði komið á fót.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal endurskoða reglulega fjárhæðirnar sem um getur í 4. og 6. gr. til að taka til greina breytingar á evrópskri vísitölu neysluverðs, eins og Hagstofa Evrópusambandsins birtir hana. Fyrsta endurskoðun skal fara fram eigi síðar en 31. desember 2017 og síðari endurskoðanir skulu fara fram á fimm ára fresti eftir það.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gera frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem aðlaga grunnfjárhæðina í evrum sem um getur í 4. og 6. mgr. með prósentubreytingunni í vísitölunni sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar yfir tímabilið frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2017, eða milli dagsetningar síðustu endurskoðunar nýju endurskoðunarinnar og námundað að næsta margfeldi af 10 evrum.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina fyrir 30. júní 2018 og síðari frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum á fimm ára fresti eftir það.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana, sem um getur í annarri og þriðju undirgrein þessarar málsgreinar, í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

8. Til að tryggja að farið sé að kröfunum í 1., 2. og 3. mgr. skulu váttrygginga- og endurtryggingafélög samþykkja, framkvæma og endurskoða reglulega innri stefnur sínar og viðeigandi innri málsmeðferð.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu tilgreina starfsemi sem skal tryggja fullnægjandi framkvæmd samþykkrar stefnu og málsmeðferðar.

Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu koma á, viðhalda og uppfæra skrár yfir öll viðeigandi gögn varðandi beitingu 1., 2. og 3. mgr. Váttrygginga- og endurtryggingafélög skulu, að fenginni beiðni, gera nafn aðilans sem ber ábyrgð á því starfssviði aðgengilegt lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

11. gr.

Birting reglna um „almannahagsmuni“

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld þeirra birti með viðeigandi hætti viðkomandi landsákvæði sem vernda almannahagsmuni, þ.m.t. upplýsingar um hvort og hvernig aðildarríkið hefur valið að beita strangari ákvæðum sem kveðið er á um í 3. mgr. 29. gr., sem gilda um framkvæmd dreifingar váttrygginga og endurtrygginga á yfirráðasvæði þeirra.
2. Aðildarríki sem leggur til að beita og beitar ákvæðum um dreifingu váttrygginga til viðbótar við þau sem sett eru fram í þessari tilskipun skulu sjá til þess að stjórnisýslubyrðin sem leiðir af þessum ákvæðum séu hófleg að því er varðar neytendavernd. Aðildarríkið skal halda áfram að hafa eftirlit með þessum ákvæðum til að tryggja að þau verði áfram í samræmi við þessa málsgrein.
3. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa á vefsetri sínu tengla á vefsetur lögbærra yfirvalda þar sem upplýsingar um reglur um „almannahagsmuni“ eru birtar. Slíkar upplýsingar skulu uppfærðar af lögbærum landsyfirvöldum með reglulegu millibili og skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin gera upplýsingarnar aðgengilegar á vefsetri sínu, þar sem allar landsbundnar reglur um „almannahagsmuni“ eru flokkaðar eftir viðkomandi sviði laga.
4. Aðildarríki skulu koma á fót einum tengilið sem ber ábyrgð á veitingu upplýsinga um reglur um „almannahagsmuni“ í viðkomandi aðildarríki. Slíkur tengiliður skal vera viðeigandi lögbært yfirvald.
5. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gera skýrslu, og upplýsa framkvæmdastjórnina, um reglur um „almannahagsmuni“ sem aðildarríki birta eins og um getur í þessari grein í tengslum við eðlilega virkni þessarar tilskipunar og innri markaðarins fyrir 23. febrúar 2019.

12. gr.

Lögbær yfirvöld

1. Aðildarríki skulu tilnefna þau lögbæru yfirvöld sem hafa vald til að tryggja að þessari reglugerð sé fylgt. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni þar um og tilgreina verkaskiptingu milli þeirra ef við á.
2. Yfirvöldin, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, skulu annaðhvort vera opinber yfirvöld eða aðilar sem viðurkenndir eru samkvæmt landslögum eða af opinberum yfirvöldum sem til þess hafa sérstakar heimildir í landslögum. Þau skulu hvorki vera váttrygginga- eða endurtryggingafélög né samtök aðila sem beint eða óbeint innihalda váttrygginga- eða endurtryggingafélög, eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara, án þess að hafa áhrif á möguleikann á samvinnu milli lögbærra yfirvalda og annarra aðila ef sérstaklega er kveðið á um það í 1. mgr. 3. gr.
3. Lögbæru yfirvöldin skulu hafa allar þær valdheimildir sem þarf til að þau geti sinnt skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun. Ef um er að ræða fleiri en eitt lögbært yfirvald á yfirráðasvæði aðildarríkis skal aðildarríkið sjá til þess að þau yfirvöld starfi náið saman svo að þau geti leyst skyldur sínar af hendi með skilvirkum hætti.

13. gr.

Samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda aðildarríkja

1. Lögbær yfirvöld mismunandi aðildarríkja skulu hafa með sér samstarf og skiptast á öllum viðeigandi upplýsingum um dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga til að tryggja rétta beitingu þessarar tilskipunar.
2. Einkum skulu lögbæru yfirvöldin, við skráningu og á áframhaldandi grundvelli, skiptast á viðeigandi upplýsingum um óflekkað mannorð, fagþekkingu og hæfni dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga.
3. Lögbæru yfirvöldin skulu einnig skiptast á upplýsingum um dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga sem hafa verið beittir viðurlögum eða annarri ráðstöfun sem um getur í VII. kafla, og ef slíkar upplýsingar eru líklegar til að hafa afskráningu þessara dreifingaraðila í för með sér.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

4. Allir aðilar sem eru skyldugir til að taka við eða láta í té upplýsingar í tengslum við þessa tilskipun skulu bundnir þagnarskyldu, eins og mælt er fyrir um í 64. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

14. gr.

Kvartanir

Aðildarríki skulu sjá til þess að komið sé á ferlum sem gera viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum, einkum neytendasamtökum, kleift að leggja fram kvartanir um dreifingaraðila váttrygginga og endurtrygginga. Ávallt skal svara þeim sem leggja fram kvörtun.

15. gr.

Úrlausn utan réttar

1. Aðildarríki skulu tryggja að komið sé á fullnægjandi og árangursríkri, óhlutdrægri og óháðri kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar til að leysa deilumál milli viðskiptavina og dreifingaraðila váttrygginga varðandi réttindi og skyldur samkvæmt þessari tilskipun, í samræmi við viðeigandi lagagæringa Sambandsins og landslög, með því að nota stofnanir sem fyrir eru eftir því sem við á. Aðildarríki skulu sjá til þess að slík málsmeðferð gildi um, og að hæfni viðkomandi stofnunar nái yfir, dreifingaraðila váttrygginga sem málsmeðferðarreglurnar gilda um.

2. Aðildarríki skulu tryggja að stofnanirnar sem um getur í 1. mgr. hafi samstarf um lausn deilumála yfir landamæri varðandi réttindi og skyldur samkvæmt þessari tilskipun.

16. gr.

Takmörkun á notkun miðlara

Aðildarríki skulu sjá til þess að váttrygginga- og endurtryggingafélög og váttrygginga- og endurtryggingamiðlarar, er þau nota þjónustu váttryggingafélaga, endurtryggingafélaga eða váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, noti aðeins þjónustu skráðra váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, þ.m.t. þeir sem um getur í 3. mgr. 1. gr., á sviði dreifingar váttrygginga og endurtrygginga.

V. KAFLI

KRÖFUR UM UPPLÝSINGAR OG REGLUR UM VIÐSKIPTAHÆTTI

17. gr.

Almenn meginregla

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að dreifingaraðilar váttrygginga starfi ávallt af heilindum, sanngirni og fagmennsku í samræmi við hagsmuni viðskiptavina sinna er þeir framkvæma dreifingu váttrygginga.

2. Án þess að hafa áhrif á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB⁽¹⁴⁾ skulu aðildarríki tryggja að allar upplýsingar um efni þessarar tilskipunar, þ.m.t. markaðsefni, sem dreifingaraðili váttrygginganna sendir viðskiptavininum eða mögulegum viðskiptavinum skulu vera sanngjarnar, skýrar og ekki villandi. Það skal ávallt koma skýrt fram í samskiptum vegna markaðssetningar um hvað er að ræða.

3. Aðildarríki skulu tryggja að dreifingaraðilar váttrygginga fái ekki greitt eða greiði ekki eða meti frammistöðu starfsfólks með

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/29/EB frá 11. maí 2005 um óréttmæta viðskiptahætti gagnvart neytendum á innri markaðnum og um breytingu á tilskipun ráðsins 84/450/EBE, tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB, 98/27/EB og 2002/65/EB og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 (tilskipun um óréttmæta viðskiptahætti) (Stjútíð. ESB L 149, 11.6.2005, bls. 22).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

hætti sem brýtur í bága við þá skyldu þeirra að starfa með hagsmuni viðskiptavina sinna í fyrirrúmi. Einkum skal dreifingaraðili váttrygginga ekki koma á neinu fyrirkomulagi greiðslna, sölumarkmiða eða annars konar fyrirkomulags sem gæti verið hvati fyrir hann eða starfsfólk hans til að mæla með tiltekinni váttryggingarafurð fyrir viðskiptavin þegar dreifingaraðili váttrygginga gæti boðið aðra váttryggingarafurð sem myndi uppfylla þarfir viðskiptavinarins betur.

18. gr.

Almennar upplýsingar sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið veitir

Aðildarríkin skulu tryggja að:

- a) váttryggingamiðlari birti viðskiptavinum eftirfarandi upplýsingar, tímanlega fyrir gerð váttryggingarsamnings:
  - i. nafn og heimilisfang sitt og að hann sé váttryggingamiðlari,
  - ii. hvort hann veiti ráðgjöf um váttryggingarafurðirnar sem hann selur,
  - iii. málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 14. gr. sem gera viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir um váttryggingamiðlara og um kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar sem um getur í 15. gr.,
  - iv. skrána sem hann hefur verið færður í og aðferðir til að sannreyna skráningu sína og
  - v. hvort miðlarinn komi fram fyrir hönd viðskiptavinarins eða komi fram fyrir hönd og á vegum váttryggingafélagsins,
- b) váttryggingafélag birti viðskiptavinum eftirfarandi upplýsingar, tímanlega fyrir gerð váttryggingarsamnings:
  - i. nafn og heimilisfang sitt og að það sé váttryggingafélag,
  - ii. hvort það veiti ráðgjöf um váttryggingarafurðirnar sem það selur,
  - iii. málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 14. gr. sem gera viðskiptavinum og öðrum hagsmunaaðilum kleift að leggja fram kvartanir um váttryggingafélög og um kær- og úrlausnarmeðferð utan réttar sem um getur í 15. gr.

19. gr.

Hagsmunaárekstrar og gagnsæi

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingamiðlari veiti viðskiptavininum a.m.k. eftirfarandi upplýsingar tímanlega áður en váttryggingarsamningur er gerður:
  - a) hvort hann eigi eignarhlutdeild, beint eða óbeint, sem er 10% eða meira af atkvæðisrétti eða af eigin fé tiltekins váttryggingafélags,
  - b) hvort tiltekið váttryggingafélag eða móðurfélag tiltekins váttryggingafélags eigi eignarhlutdeild, beint eða óbeint, sem er 10% eða meira af atkvæðisrétti eða af eigin fé váttryggingamiðlarans,
  - c) í tengslum við samningana sem lagðir eru til eða veitt ráðgjöf um, hvort:
    - i. hann veiti ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og persónulegrar greiningar,
    - ii. hann sé samningsbundinn til að framkvæma dreifingu váttrygginga eingöngu fyrir eitt eða fleiri váttryggingafélög, en ef svo er skal hann gefa upp nöfn þessara váttryggingafélaga, eða
    - iii. hann sé ekki samningsbundinn til að framkvæma dreifingu váttrygginga eingöngu fyrir eitt eða fleiri váttryggingafélög og veiti ekki ráðgjöf á grundvelli sanngjarnrar og persónulegrar greiningar, en ef svo er skal hann gefa upp nöfn þeirra váttryggingafélaga sem hann má stunda og stundar viðskipti við,
  - d) eðli þóknanna sem hann fær í tengslum við váttryggingarsamninginn,

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

e) hvort hann, í tengslum við váttryggingarsamninginn, starfi:

i. á grundvelli gjalds, þ.e. að viðskiptavinurinn greiðir þóknunina beint,

ii. á grundvelli umboðslauna af einhverju tagi, þ.e. að þóknunin er innifalin í iðgjaldinu,

iii. á grundvelli annars konar þóknunar, þ.m.t. hvers konar efnahagslegur ábati sem býðst eða fylgir í tengslum við váttryggingarsamninginn, eða

iv. á grundvelli samsetningar einhverra þeirra tegunda þóknana sem settar eru fram í lið i., ii. og iii.

2. Ef gjaldið er til greiðslu beint frá viðskiptavininum skal váttryggingamiðlarinn upplýsa viðskiptavininn um fjárhæð gjaldsins eða, ef það er ekki mögulegt, aðferðina til að reikna gjaldið út.

3. Ef viðskiptavinurinn greiðir einhverjar greiðslur, aðrar en viðvarandi iðgjöld og áætlaðar greiðslur, samkvæmt váttryggingarsamningnum eftir að honum er lokið, skal váttryggingamiðlarinn einnig birta upplýsingarnar í samræmi við þessa grein fyrir hverja slíka greiðslu.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess að váttryggingafélag tilkynni viðskiptavini sínum, tímanlega fyrir gerð váttryggingarsamnings, um eðli þóknunar sem starfsfólk þess fær í tengslum við váttryggingarsamninginn.

5. Ef viðskiptavinurinn greiðir einhverjar greiðslur, aðrar en viðvarandi iðgjöld og áætlaðar greiðslur, samkvæmt váttryggingarsamningnum eftir að honum er lokið, skal váttryggingafélagið einnig birta upplýsingarnar í samræmi við þessa grein fyrir hverja slíka greiðslu.

20. gr.

Ráðgjöf, og staðlar vegna sölu ef engin ráðgjöf er veitt

1. Áður en váttryggingarsamningur er gerður skal dreifingaraðili váttrygginga tilgreina, á grundvelli upplýsinga frá viðskiptavininum, kröfur og þarfir þess viðskiptavinar og skal veita viðskiptavininum hlutlægar upplýsingar um váttryggingarafurðina á skiljanlegu formi til að gera viðkomandi viðskiptavini kleift að taka upplýsta ákvörðun.

Allir samningar sem lagðir eru til skulu vera í samræmi við váttryggingarkröfur og -þarfir viðskiptavinarins.

Ef ráðgjöf er veitt áður en tiltekinn samningur er gerður skal dreifingaraðili váttrygginganna veita viðskiptavininum persónulega ráðgjöf sem útskýrir hvers vegna tiltekin afurð myndi best uppfylla kröfur og þarfir viðskiptavinarins.

2. Upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu mótaðar í samræmi við það hversu flókin váttryggingarafurðin er sem lögð er til, sem og tegund viðskiptavinarins.

3. Ef váttryggingamiðlari upplýsir viðskiptavininn um að hann veiti ráðgjöf á grundvelli sanngjarnar og persónulegrar greiningar skal hann veita þá ráðgjöf á grundvelli greiningar á nægilega miklum fjölda váttryggingarsamninga sem aðgengilegir eru á markaðnum til að gera honum kleift að veita persónulega ráðleggingu, í samræmi við faglegar viðmiðanir, að því er varðar hvaða váttryggingarsamningur væri fullnægjandi til að uppfylla þarfir viðskiptavinarins.

4. Án þess að hafa áhrif á 183. og 184. gr. tilskipunar 2009/138/EB, áður en samningur er gerður, hvort sem ráðgjöf er veitt eða ekki og án tillits til þess hvort váttryggingarafurðin sé hluti af pakka skv. 24. gr. þessarar tilskipunar, skal dreifingaraðili váttrygginga veita viðskiptavininum viðeigandi upplýsingar um váttryggingarafurðina á skiljanlegu formi til að gera viðkomandi viðskiptavini kleift að taka upplýsta ákvörðun, á sama tíma og dreifingaraðilinn tekur tillit til þess hversu flókin váttryggingarafurðin er, sem og tegundar viðskiptavinar.

5. Í tengslum við dreifingu skaðatryggingarafurða sem skráðar eru í I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB skal veita upplýsingarnar, sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar, á stöðluðu upplýsingaskjali um váttryggingarafurðina, á pappír eða á öðrum varanlegum miðli.

6. Framleiðandi skaðatryggingarafurðarinnar skal gera upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina sem um getur í 5. mgr.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

7. Upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina skal vera:

- a) stutt og sérstakt skjal,
- b) sett fram og hannað með þeim hætti að það sé skýrt og auðvelt aflestrar og skulu stafir vera af læsilegri stærð,
- c) jafnauðvelt aflestrar, ef það er prentað eða ljósprentað í svarthvítu, þó að það hafi upphaflega verið framleitt í lit,
- d) samið á opinberum tungumálum, eða einu af opinberum tungumálum sem notuð eru í þeim hluta aðildarríkisins þar sem váttryggingarafurðin er í boði, eða á öðru tungumáli ef neytandinn og dreifingaraðilinn samþykkja,
- e) nákvæmt og ekki villandi,
- f) með yfirskriftina „upplýsingaskjal um váttryggingarafurð“ efst á fyrstu blaðsíðu,
- g) með yfirlýsingu um að tæmandi upplýsingar sem veittar eru áður en samningur er gerður og sammingsupplýsingar um afurðina séu veittar í öðrum skjölum.

Aðildarríki geta mælt fyrir um að upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina sé veitt ásamt upplýsingum sem krafist er samkvæmt annarri viðeigandi löggjöf Sambandsins eða landslögum með því skilyrði að allar kröfur sem settar eru fram í fyrstu undirgrein séu uppfylltar.

8. Upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina skal innihalda eftirfarandi upplýsingar:

- a) upplýsingar um tegund tryggingar,
- b) samantekt á váttryggingaverndinni, þ.m.t. helstu áhættur sem eru tryggðar, váttryggingarupphæðin og, eftir atvikum, landfræðilegt gildissvið og samantekt á undanskildum áhættum,
- c) greiðslumáta iðgjalda og greiðslutíma,
- d) helstu undanþágur þar sem ekki er unnt að setja fram kröfur,
- e) skuldbindingar við upphaf sammings,
- f) skuldbindingar á samningstímanum,
- g) skuldbindingar ef um er að ræða kröfu,
- h) skilmála sammingsins, þ.m.t. upphafs- og lokadagsetning sammingsins,
- i) uppsagnarskilmála.

9. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, að höfðu samráði við landsyfirvöld og eftir neytendaprófanir, semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum um staðlað framsetningarform upplýsingaskjalsins um váttryggingarafurðir þar sem tilgreindar eru upplýsingar um framsetningu upplýsinganna sem um getur í 8. mgr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fram til framkvæmdastjórnarinnar eigi síðar en 23. febrúar 2017.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

21. gr.

Upplýsingar frá váttryggingamiðlurum sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi

Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingamiðlarar sem stunda váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi fari að liðum i., iii. og iv. í a-lið 18. gr. og d-lið 1. mgr. 19. gr.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

22. gr.

Ákvæði um undanþágur að því er varðar upplýsingar og sveigjanleika

1. Ekki þarf að veita upplýsingarnar sem um getur í 18., 19. og 20. gr. ef dreifingaraðili váttrygginganna framkvæmir dreifinguna í tengslum við váttryggingu stórrar áhættu.

Aðildarríki geta kveðið á um að ekki þurfi að veita fagviðskiptavinum, eins og þeir eru skilgreindir í 10. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, upplýsingarnar sem um getur í 29. og 30. gr. þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríki geta viðhaldið eða samþykkt strangari ákvæði um upplýsingakröfur sem um getur í þessum kafla að því tilskildu að slík ákvæði séu í samræmi við lög Sambandsins. Aðildarríki skulu senda Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og framkvæmdastjórninni slík landsákvæði.

Aðildarríki skulu einnig gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja viðeigandi birtingu lögbærra yfirvalda þeirra á upplýsingum um hvort og hvernig aðildarríkið hefur kosið að beita strangari ákvæðum samkvæmt þessari málsgrein.

Einkum geta aðildarríki gert veitingu ráðgjafar, sem um getur í þriðju undirgrein 1. mgr. 20. gr., skyldubundna við sölu á öllum váttryggingarafurðum eða tilteknum tegundum váttryggingarafurða. Í slíkum tilvikum skulu dreifingaraðilar váttrygginga, þ.m.t. þeir sem starfa samkvæmt frelsi til að veita þjónustu eða staðfesturéttinum, fara að slíkum strangari landsákvæðum er þeir gera váttryggingarsamninga við viðskiptavinum sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í viðkomandi aðildarríki.

3. Aðildarríki geta takmarkað eða bannað samþykki eða viðtöku gjalda, þóknana eða annars peningalegs eða ópeningalegs ávinnings sem þriðji aðili, eða aðili sem kemur fram fyrir hönd þriðja aðila, greiðir eða veitir dreifingaraðila váttrygginga í tengslum við dreifingu váttryggingarafurða.

4. Til að koma á miklu gagnsæi með öllum tiltækum ráðum skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin sjá til þess að upplýsingarnar sem hún fær í tengslum við landsákvæði séu einnig sendar viðskiptavinum og dreifingaraðilum váttrygginga og endurtrygginga.

5. Aðildarríki skulu tryggja að ef dreifingaraðili váttrygginga ber ábyrgð á að veita skyldubundinn starfstengdan lífeyri og starfsmaður verður aðili slíks fyrirkomulags án þess að hafa tekið sjálfstæða ákvörðun um að taka þátt í því, skal veita starfsmanninum upplýsingarnar sem um getur í þessum kafla þegar í stað eftir að hann er orðinn þátttakandi í viðkomandi fyrirkomulagi.

23. gr.

Upplýsingaskilyrði

1. Allar upplýsingar sem skal veita í samræmi við 18., 19., 20. og 29. gr. skulu sendar viðskiptavininum:

- á pappír,
- á skýran og nákvæman hátt, sem er skiljanlegur fyrir viðskiptavininn,
- á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem áhættan er eða aðildarríkisins þar sem skuldbindingin er gerð eða á öðru tungumáli sem aðilarnir samþykkja og
- ókeypis.

2. Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. þessarar greinar má veita viðskiptavininum upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. á einum af eftirfarandi miðlum:

- varanlegum miðli öðrum en pappír, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt, eða
- vefsetri, ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 5. mgr. þessarar greinar eru uppfyllt.

3. Ef upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. eru veittar á öðrum varanlegum miðli en pappír eða á vefsetri skal þó

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

leggja fram eintak á pappír ef viðskiptavinurinn óskar eftir því og án endurgjalds.

4. Upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. má veita á öðrum varanlegum miðli en pappír ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) notkun varanlega miðilsins er viðeigandi í tengslum við viðskiptin sem fara fram milli dreifingaraðila váttrygginganna og viðskiptavinarins og
- b) viðskiptavinurinn hefur fengið val á milli upplýsinga á pappír og á varanlegum miðli og hefur valið síðari kostinn.

5. Upplýsingarnar sem um getur í 18., 19., 20. og 29. gr. má veita á vefsetri ef þeim er beint persónulega til viðskiptavinarins eða ef eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

- a) Veiting þeirra upplýsinga á vefsetri er viðeigandi í tengslum við viðskiptin sem fara fram milli dreifingaraðila váttrygginganna og viðskiptavinarins,
- b) viðskiptavinurinn hefur samþykkt að upplýsingarnar séu veittar á vefsetri,
- c) viðskiptavininum hefur verið tilkynnt rafrænt um veffang vefsetursins og hvar á vefsetrinu hægt sé að nálgast upplýsingarnar,
- d) tryggt er að upplýsingarnar verði áfram aðgengilegar á vefsetrinu þann tíma sem eðlilegt þykir að viðskiptavinurinn geti þurft að nálgast þær.

6. Að því er varðar 4. og 5. mgr. skal álíta veitingu upplýsinga á varanlegum miðli öðrum en pappír eða á vefsetri sem viðeigandi í tengslum við viðskipti milli dreifingaraðila váttrygginga og viðskiptavinarins ef unnt er að sýna fram á að viðskiptavinurinn hafi reglulegan aðgang að Netinu. Litið skal á það sem sönnun í þessu sambandi ef viðskiptavinurinn gefur upp netfang í því skyni að sinna þessum viðskiptum.

7. Ef um er að ræða símasölu skal dreifingaraðili váttrygginganna veita viðskiptavininum upplýsingarnar áður en samningurinn er gerður, þ.m.t. upplýsingaskjalið um váttryggingarafurðina, í samræmi við reglur Sambandsins sem gilda um fjarmarkaðssetningu fjármálaþjónustu fyrir neytendur. Jafnvel þótt viðskiptavinurinn hafi valið að fá upplýsingar fyrirfram á varanlegum miðli öðrum en pappír, í samræmi við 4. mgr., skal dreifingaraðili váttrygginganna veita viðskiptavininum upplýsingar í samræmi við 1. eða 2. mgr. strax eftir gerð váttryggingarsamningsins.

24. gr.

Krosssala

1. Ef váttryggingarafurð er boðin ásamt fylgivöru eða -þjónustu sem ekki er váttrygging, sem hluti af pakka eða sama samningi, skal dreifingaraðili váttrygginganna upplýsa viðskiptavininn um hvort mögulegt sé að kaupa hina ýmsu þætti hvern í sínu lagi og, ef svo er, skal hann veita fullnægjandi lýsingu á hinum ýmsu þáttum samningsins eða pakkans auk aðskilinna sönnunargagna um kostnað og gjöld hvers þáttar.

2. Við þær aðstæður sem um getur í 1. mgr., og ef áhættan eða váttryggingaverndin samkvæmt slíkum samningi eða pakka sem boðinn er viðskiptavini er önnur en sú sem tengist þáttunum aðskildum, skal dreifingaraðili váttrygginganna veita fullnægjandi lýsingu á mismunandi þáttum samningsins eða pakkans og með hvaða hætti samspil þeirra breytir áhættunni eða váttryggingaverndinni.

3. Ef váttryggingarafurð er til fyllingar vöru eða þjónustu sem er ekki váttrygging, sem hluti af pakka eða sama samningi, skal dreifingaraðili váttrygginganna bjóða viðskiptavininum upp á þann möguleika að kaupa vöruna eða þjónustuna sérstaklega. Þessi málsgrein gildir ekki ef váttryggingarafurð er til fyllingar fjárfestingarþjónustu eða -starfsemi, eins og það er skilgreint í 2. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, lánsamningi eins og hann er skilgreindur 3. lið 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB⁽¹⁵⁾, eða greiðslureikningi eins og hann er skilgreindur í 3. lið 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins

⁽¹⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánsamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtuð. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34.)

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

2014/92/ESB⁽¹⁶⁾.

4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin getur gert viðmiðunarreglur um mat og eftirlit með krosssölu sem tilgreinir aðstæður þar sem krosssala er ekki í samræmi við skuldbindingarnar sem mælt er fyrir um í 17. gr.
5. Þessi grein skal ekki koma í veg fyrir dreifingu váttryggingarafurða sem veita vernd gegn ýmsum áhættuflokkum (váttryggingarsamningar sem ná yfir margþætta áhættu).
6. Í tilvikunum sem um getur í 1. og 3. mgr. skulu aðildarríki tryggja að dreifingaraðili váttrygginga tilgreini kröfur og þarfir viðskiptavinarins í tengslum við váttryggingarafurðirnar sem eru hluti af heildarpakkanum eða sama samningi.
7. Aðildarríki geta viðhaldið eða samþykkt strangari viðbótarráðstafanir eða gripið inn í hverju tilviki fyrir sig til að banna sölu váttrygginga með viðbótarpjónustu eða -afurð sem er ekki váttrygging, sem hluti af pakka eða sama samningi, ef þau geta sýnt fram á að slíkar venjur séu skaðlegar neytendum.

25. gr.

Eftirlit með afurðum og kröfur um stjórnunarhætti

1. Váttryggingafélög, og miðlarar sem framleiða váttryggingarafurðir til sölu til viðskiptavina, skulu viðhalda, starfrækja og endurskoða ferli fyrir samþykki á öllum slíkum afurðum, eða verulegum breytingum á núverandi afurðum, áður en þær eru markaðssettar eða þeim dreift til viðskiptavina.

Samþykktarferlið fyrir afurðirnar skal vera hæfilegt og viðeigandi fyrir eðli váttryggingarafurðarinnar.

Samþykktarferlið skal tilgreina skilgreindan markhóp fyrir hverja afurð, tryggja að allar áhættur sem eiga við slíkan markhóp séu metnar og að fyrirhuguð dreifingaráætlun sé í samræmi við skilgreinda markhópinn, og gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að váttryggingarafurðinni sé dreift til skilgreinda markhópsins.

Váttryggingafélagið skal skilja og endurskoða reglulega váttryggingarafurðirnar sem það býður eða markaðssetur, með tilliti til allra atburða sem gætu haft veruleg áhrif á mögulega áhættu fyrir skilgreinda markhópinn, til að meta a.m.k. hvort afurðin sé áfram í samræmi við þarfir skilgreinda markhópsins og hvort fyrirhuguð dreifingaráætlun sé áfram viðeigandi.

Váttryggingafélög, og miðlarar sem framleiða váttryggingarafurðir, skulu gera allar viðeigandi upplýsingar um váttryggingarafurðina og samþykktarferlið fyrir afurðir aðgengilegar dreifingaraðilunum, þ.m.t. skilgreindur markhópur váttryggingarafurðarinnar.

Ef dreifingaraðili váttrygginganna veitir ráðgjöf um, eða leggur til, váttryggingarafurð sem hann framleiðir ekki skal hann hafa komið á fullnægjandi fyrirkomulagi til að nálgast upplýsingarnar sem um getur í fimmtu undirgrein og til að skilja eiginleikana og skilgreindan markhóp fyrir hverja og eina váttryggingarafurð.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 38. gr., til að tilgreina nánar meginreglurnar sem settar eru fram í þessari grein, með því að taka hæfilegt tillit til þess með hvaða hætti starfsemin er framkvæmd, eðlis váttryggingarafurðanna sem seldar eru og eðlis dreifingaraðilans.
3. Stefnumar, ferlarnir og fyrirkomulagið sem um getur í þessari grein hafa ekki áhrif á allar aðrar kröfur samkvæmt þessari tilskipun, þ.m.t. þær sem tengjast birtingu upplýsinga, hæfi og hvað á við, tilgreiningu og stýringu á hagsmunaárekstrum og hvötum.
4. Þessi grein gildir ekki um váttryggingarafurðir sem samanstanda af váttryggingu stóráhættu.

⁽¹⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/92/ESB frá 23. júlí 2014 um samanburð gjalda er varða greiðslureikninga, skipti á greiðslureikningum og aðgengi að almennum greiðslureikningum (Stjttð. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 214).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

VI. KAFLI

VIÐBÓTARKRÖFUR Í TENGLUM VIÐ VÁTRYGGINGATENGDAR FJÁRFESTINGARAFURÐIR

26. gr.

Gildissvið viðbótarkrafna

Þessi kaflí kemur á kröfum til viðbótar við þær sem gilda um dreifingu váttrygginga í samræmi við 17., 18., 19. og 20. gr. þegar einhver af eftirfarandi framkvæmir dreifingu váttrygginga í tengslum við sölu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða:

- váttryggingamiðlari,
- váttryggingafélag.

27. gr.

Forvarnir gegn hagsmunaárekstrum

Án þess að hafa áhrif á 17. gr. skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag sem framkvæmir dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða viðhalda og beita skilvirkum skipulags- og stjórnunarráðstöfunum með það fyrir augum að gera eðlilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að hagsmunaárekstrar, eins og þeir eru skilgreindir í 28. gr., hafi neikvæð áhrif á hagsmuni viðskiptavina þess. Slíkt fyrirkomulag skal vera í réttu hlutfalli við starfsemina sem framkvæmd er, váttryggingarafurðirnar sem seldar eru og tegund dreifingaraðila.

28. gr.

Hagsmunaárekstrar

- Aðildarríkin skulu tryggja að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög geri allar eðlilegar ráðstafanir til að greina hagsmunaárekstra sem koma upp milli þeirra, þar á meðal stjórnenda og starfsfólks eða einstaklinga, sem beint eða óbeint tengjast þeim með yfirráðarétti, og viðskiptavina þeirra eða á milli einstakra viðskiptavina þegar dreifing váttrygginga er framkvæmd.
- Þegar skipulags- eða stjórnunarráðstafanir, sem váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur gert í samræmi við 27. gr. til að eiga við hagsmunaárekstra, nægja ekki til að tryggja, svo fullnægjandi þyki, að komið verði í veg fyrir að slíkt skaði hagsmuni viðskiptavinar skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag skýra viðskiptavini greinilega frá almennu eðli og/eða ástæðum hagsmunaárekstra tímanlega áður en váttryggingarsamningur er gerður.
- Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 23. gr. skal birting upplýsinga sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar:
  - vera á varanlegum miðli og
  - innihalda nægar upplýsingar, með tilliti til eðlis viðskiptavinarins, til að gera viðskiptavininum kleift að taka upplýsta ákvörðun um dreifingu váttrygginga sem hagsmunaárekstrarnir varða.
- Framkvæmdastjórninni skal falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 38. gr., til að:
  - skilgreina skrefin sem raunhæft er að búast við að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög taki til að greina, koma í veg fyrir, stýra og birta upplýsingar um hagsmunaárekstra við dreifingu váttrygginga,
  - koma á viðeigandi viðmiðunum til að ákvarða hvaða tegundir hagsmunaárekstra kunni að skaða hagsmuni viðskiptavina eða hugsanlegra viðskiptavina váttryggingamiðlarans eða váttryggingafélagsins.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

29. gr.

Upplýsingar til viðskiptavina

1. Án þess að hafa áhrif á 18. gr. og 1. og 2. mgr. 19. gr. skal veita viðeigandi upplýsingar tímanlega, fyrir gerð samnings, til viðskiptavina eða mögulegra viðskiptavina um dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða og um allan kostnað og tengd gjöld. Í upplýsingunum skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:

- a) ef ráðgjöf er veitt, hvort váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag muni veita viðskiptavininum reglulegt mat á hve vel váttryggingatengdu fjárfestingarafurðirnar henta sem mælt er með fyrir viðkomandi viðskiptavin, eins og um getur í 30. gr.,
- b) að því er varðar upplýsingar um váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir og tillagðar fjárfestingaráætlanir, viðeigandi leiðbeiningar um, og viðvaranir um, áhættu í tengslum við váttryggingatengdu fjárfestingarafurðirnar eða að því er varðar tiltekna fjárfestingaráætlanir sem lagðar er til,
- c) að því er varðar upplýsingar um allan kostnað og tengd gjöld sem skal birta, upplýsingar um dreifingu váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar, þ.m.t. kostnaður vegna ráðgjafar, ef við á, kostnaður vegna váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar sem lögð er til eða markaðssett fyrir viðskiptavininn og með hvaða hætti viðskiptavinurinn getur greitt fyrir hana, og skal það einnig ná yfir allar greiðslur þriðja aðila.

Upplýsingarnar um allan kostnað og öll gjöld, þ.m.t. kostnaður og gjöld í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða, sem eru ekki af völdum undirliggjandi markaðsáhættu, skulu vera á samanteknu formi til að gera viðskiptavininum kleift að átta sig á heildarkostnaðinum sem og samlegðaráhrifum á ávöxtun af fjárfestingunni og, ef viðskiptavinurinn óskar eftir því, skal leggja fram sundurliðun á kostnaði og gjöldum. Eftir atvikum skal veita viðskiptavininum slíkar upplýsingar með reglulegu millibili, a.m.k. árlega, á líftíma fjárfestingarinnar.

Upplýsingarnar sem um getur í þessari málsgrein skal veita á samanteknu formi með hætti sem gerir viðskiptavininum eða mögulegum viðskiptavinum kleift að skilja með góðu móti eðli og áhættu váttryggingatengdu fjárfestingarafurðarinnar sem í boði er og, af þessum sökum, tekið upplýsta fjárfestingarákvörðun. Aðildarríki geta heimilað að þessar upplýsingar séu veittar á stöðluðu formi.

2. Án þess að hafa áhrif á d- og e-lið 1. mgr. 19. gr., 3. mgr. 19. gr. og 3. mgr. 22. gr. skulu aðildarríki sjá til þess að váttryggingamiðlarar og váttryggingafélög teljist uppfylla skyldur sínar skv. 1. mgr. 17. gr., 27. gr. eða 28. gr. ef þau greiða eða fá greidda þóknun eða umboðslaun, eða veita eða er veittur ópeningalegur ávinningur í tengslum við dreifingu váttryggingatengdrar fjárfestingarafurðar eða hliðarþjónustu, til eða frá aðila öðrum en viðskiptavininum eða aðila fyrir hönd viðskiptavinarins, eingöngu þegar greiðslan eða ávinningurinn:

- a) hefur ekki skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu sem veitt er viðskiptavininum og
- b) kemur ekki í veg fyrir að váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið uppfylli skyldur sínar um að starfa heiðarlega, af sanngirni og faglega í samræmi við hagsmuni viðskiptavina sinna.

3. Aðildarríki geta gert strangari kröfur til dreifingaraðila að því er varðar málefnið sem falla undir þessa grein. Einkum geta aðildarríki bannað til viðbótar eða takmarkað enn frekar boð eða samþykkt þóknana, umboðslauna eða ópeningalegs ávinnings frá þriðju aðilum í tengslum við veitingu váttryggingarráðgjafar.

Strangari kröfur geta m.a. verið að krefjast þess að slíkum þóknunum, umboðslaunum eða ópeningalegum ávinningi verði skilað til viðskiptavinnanna eða jafnað á móti gjöldum sem viðskiptavinurinn greiðir.

Aðildarríki geta gert veitingu ráðgjafar, sem um getur í 30. gr., skyldubundna við sölu á öllum váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum eða tilteknum tegundum þeirra.

Aðildarríki geta krafist þess að þegar váttryggingamiðlari upplýsir viðskiptavininn um að óháð ráðgjöf sé veitt skuli miðlarinn leggja mat á nægilega mikinn fjölda váttryggingarafurða sem aðgengilegar eru á markaðnum, sem eru nægilega fjölbreyttar að því er varðar tegund þeirra og veitendur til að tryggja að hægt sé að uppfylla markmið viðskiptavina með fullnægjandi hætti og takmarkist ekki við váttryggingarafurðir sem gefnar eru út eða veittar af einingum sem hafa nán tengsl við miðlarann.

Allir váttryggingarmiðlarar eða váttryggingafélög skulu uppfylla þessar strangari kröfur aðildarríkis sem um getur í þessari málsgrein, þ.m.t. þeir aðilar sem starfa samkvæmt frelsi til að veita þjónustu eða staðfesturéttinum, er þeir gera váttryggingarsamninga við

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

viðskiptavinum sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í viðkomandi aðildarríki.

4. Án þess að hafa áhrif á 3. mgr. þessarar greinar skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykka framseldar gerðir í samræmi við 38. gr., til að tilgreina:

- a) viðmiðanirnar til að meta hvort söluhvati sem váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag greiðir eða tekur við hafi skaðleg áhrif á gæði viðkomandi þjónustu til viðskiptavinarins,
- b) viðmiðanirnar til að meta hvort váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, sem greiðir eða tekur við söluhvata, fari að skuldbindingunni um að starfa af heiðarleika, sanngirni og faglega í samræmi við við hagsmuni viðskiptavinarins.

5. Framseldu gerðirnar sem um getur í 4. mgr. skulu taka tillit til:

- a) eðlis þjónustunnar sem er í boði eða veitt er viðskiptavininum, eða hugsanlegum viðskiptavinum, með hliðsjón af tegund, markmiði, umfangi og tíðni viðskiptanna,
- b) eðlis afurðanna sem eru í boði eða teknar eru til athugunar, þ.m.t. mismunandi tegundir váttryggingatengdra fjárfestingarafurða.

30. gr.

Mat á því hvað er hæfilegt og viðeigandi og skýrslugjöf til viðskiptavina

1. Án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr. skal váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, er það veitir ráðgjöf um váttryggingatengda fjárfestingarafurð, einnig afla nauðsynlegra upplýsinga um reynslu og þekkingu viðskiptavinar eða mögulegs viðskiptavinar á sviði fjárfestinga sem máli skipta fyrir þessa tilteknu tegund afurðar eða þjónustu, fjárhagsstöðu hans, þ.m.t. getu hans til að þola tap, og fjárfestingarmarkmið, þ.m.t. áhættuþol hans, til þess að gera váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu kleift að mæla með hentugri váttryggingatengdri fjárfestingarafurð við viðskiptavininn eða mögulegan viðskiptavin og sem einkum er í samræmi við áhættuþol viðkomandi aðila og getu til að þola tap.

Aðildarríki skulu sjá til þess að þegar váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag veitir fjárfestingarráðgjöf og leggur til þjónustupakka eða afurðapakka sem settir eru saman skv. 24. gr. þá er heildarpakkinn viðeigandi.

2. Aðildarríkin skulu, án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr., sjá til þess að váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag, sem veitir aðra þjónustu á sviði dreifingar váttrygginga en þá sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, biðji í tengslum við sölu þar sem engin ráðgjöf er veitt, viðskiptavininn eða mögulega viðskiptavininn að veita upplýsingar um þekkingu sína og reynslu á sviði fjárfestinga sem máli skiptir fyrir þá tilteknu tegund afurðar eða þjónustu sem er í boði eða gerð er krafa um til þess að gera váttryggingamiðlaranum eða váttryggingafélaginu kleift að meta hvort váttryggingarþjónustan eða varan hæfi viðskiptavininum. Ef þjónustupakki eða afurðapakki er fyrirhugaður skv. 24. gr. skal matið taka til athugunar hvort heildarpakkinn sé viðeigandi.

Ef váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið telur, á grundvelli upplýsinganna sem hann fær samkvæmt fyrstu undirgrein, að afurð sé ekki viðeigandi fyrir viðskiptavininn eða mögulegan viðskiptavin skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið vara viðskiptavininn eða mögulegan viðskiptavin við því. Þessa viðvörðun má veita á stöðluðu sniði.

Ef viðskiptavinir eða mögulegir viðskiptavinir veita ekki upplýsingarnar sem um getur í fyrstu undirgrein, eða veita ófullnægjandi upplýsingar um þekkingu sína og reynslu, skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið vara þá við því að hann sé ekki í aðstöðu til að ákvarða hvort afurðin sem mælt er með sé viðeigandi fyrir þá. Þessa viðvörðun má veita á stöðluðu sniði.

3. Ef engin ráðgjöf er veitt í tengslum við váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir geta aðildarríki, án þess að hafa áhrif á 1. mgr. 20. gr., vikið frá skuldbindingunum sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar, sem gerir það kleift fyrir váttryggingamiðlara eða váttryggingafélög að framkvæma dreifingu váttrygginga innan yfirráðasvæðis þeirra án þess að þurfa að fá upplýsingarnar eða taka ákvörðunina sem kveðið er á um í 2. mgr. þessarar greinar, ef öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

a) starfsemin vísar til annarrar hvorrar af eftirfarandi váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum:

- i. samninga sem aðeins hafa í för með sér fjárfestingaráhættu vegna fjármálagerna sem teljast einfaldir samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB og eru ekki uppbyggðir með hætti sem gerir það erfitt fyrir viðskiptavininn að skilja áhættuna sem felst í þeim, eða

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- ii. annarra einfaldra váttryggingatengdra fjárfestinga að því er varðar þessa málsgrein,
- b) dreifing váttrygginga er framkvæmd að frumkvæði viðskiptavinarins eða mögulegs viðskiptavinar,
- c) viðskiptavinurinn eða mögulegur viðskiptavinur hefur verið skilmerkilega upplýstur um að þegar váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag veitir þessa þjónustu á sviði dreifingar váttrygginga sé þess ekki krafist að það meti hversu viðeigandi váttryggingatengdu fjárfestingarafurðirnar eru eða hversu viðeigandi hin veitta eða boðna dreifing váttrygginganna er, og af þeim sökum njóti hann ekki samsvarandi verndar viðeigandi viðskiptareglna. Slíka viðvörðun má veita á stöðluðu sniði,
- d) váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur staðið við skuldbindingar sínar skv. 27. gr. og 28. gr.

Allir váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög, þ.m.t. þau sem starfa samkvæmt frelsi til að veita þjónustu eða staðfesturéttinum skulu, við gerð váttryggingarsamninga við viðskiptavini sem hafa fasta búsetu eða staðfestu í aðildarríki sem beitir ekki undanþágunni sem um getur í þessari málsgrein, fara að gildandi ákvæðum í því aðildarríki.

4. Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal koma upp skrá sem inniheldur skjalið eða skjölin sem váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið og viðskiptavinurinn hafa gert samkomulag um, þar sem sett eru fram réttindi og skyldur aðilanna og aðrir skilmálar sem gilda þegar váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið veitir viðskiptavininum þjónustu. Réttindi og skyldur aðilanna að samningnum má fella inn með tilvísun í önnur skjöl eða lagatexta.

5. Váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið skal veita viðskiptavininum fullnægjandi skýrslur um veitta þjónustu á varanlegum miðli. Þessar skýrslur skulu innihalda regluleg samskipti við viðskiptavini, sem taka tillit til tegundar váttryggingatengdra fjárfestingarafurða sem felast í þjónustunni og hversu flóknar þær eru og eðlis veittrar þjónustu til viðskiptavinarins og skal innihalda, eftir atvikum, kostnað í tengslum við viðskipti og þjónustu sem framkvæmd er fyrir hönd viðskiptavinarins.

Þegar ráðgjöf er veitt um váttryggingatengda fjárfestingarafurð skal váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið, áður en samningurinn er gerður, gefa viðskiptavininum hæfismat á varanlegum miðli sem tilgreinir hvaða ráðgjöf er veitt og hvernig sú ráðgjöf uppfyllir óskir, markmið og önnur einkenni viðskiptavinarins. Skilyrðin sem sett eru fram í 1.–4. mgr. 23. gr. skulu gilda.

Ef samningurinn er gerður fyrir milligöngu fjarsamskiptamiðils, sem kemur í veg fyrir afhendingu hæfismats á undan samningsgerðinni, getur váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið lagt fram hæfismatið á varanlegum miðli strax eftir að viðskiptavinurinn er bundinn samningi, að því tilskildu að bæði eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) viðskiptavinurinn hefur samþykkt að taka við hæfismatinu án ástæðulausrar tafar eftir gerð samningsins og
- b) váttryggingamiðlarinn eða váttryggingafélagið hefur gefið viðskiptavininum kost á að fresta gerð samningsins til að fá yfirlýsinguna um hæfi áður en samningur er gerður.

Ef váttryggingamiðlari eða váttryggingafélag hefur upplýst viðskiptavininn um að framkvæmt verði reglulegt mat á hæfi skal reglubundna skýrslan innihalda uppfærða yfirlýsingu um það hvernig váttryggingatengd fjárfestingarafurð uppfyllir óskir, markmið og önnur einkenni viðskiptavinarins.

6. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 38. gr., til að tilgreina frekar hvernig váttryggingamiðlarar eða váttryggingafélög eiga að fara að meginreglunum, sem settar eru fram í þessari grein, við framkvæmd á dreifingu váttrygginga til viðskiptavina sinna, þ.m.t. að því er varðar upplýsingarnar sem skal safna saman við mat á hæfi og það hversu viðeigandi váttryggingatengda fjárfestingarafurðin er fyrir viðskiptavini þeirra, viðmiðanirnar til að meta einfaldar váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir að því er varðar ii-lið a-liðar 3. mgr. þessarar greinar og inntak og snið skráa og samninga um veitingu þjónustu til viðskiptavina, og um reglubundnar skýrslur um veitta þjónustu. Þessar framseldu gerðir skulu taka tillit til:

- a) eðlis þjónustunnar sem er í boði eða veitt er viðskiptavininum eða hugsanlegum viðskiptavini, með hliðsjón af tegund, markmiði, umfangi og tíðni viðskiptanna,
- b) eðlis afurðanna sem boðnar eru eða teknar eru til athugunar, þ.m.t. mismunandi tegundir váttryggingatengdra fjárfestingarafurða,
- c) hvort viðskiptavinirnir eða hugsanlegir viðskiptavinir eru almennir viðskiptavinir eða fagviðskiptavinir.

7. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 23. ágúst 2017, gera viðmiðunarreglur og uppfæra þær reglulega eftir það, um mat á váttryggingatengdum afurðum sem eru uppbyggðar með hætti sem gerir viðskiptavininum erfitt

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

fyrir að skilja áhættuna sem felst í henni eins og um getur í i-lið a-liðar 3. mgr.

8. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur gert og uppfært viðmiðunarreglur um mat á váttryggingatengdum afurðum sem flokkast sem einfaldar í skilningi ii-liðar a-liðar 3. mgr., með tilliti til framseldra gerða sem samþykktar eru samkvæmt 6. mgr.

VII. KAFLI

VIÐURLÖG OG AÐRAR RÁÐSTAFANIR

31. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Með fyrirvara um eftirlitsheimildir lögbærra yfirvalda og rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita refsiviðurlögum skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld þeirra geti beitt stjórnsýsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum sem gilda um öll brot á landsákvæðum sem lögleiða þessa tilskipun og skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Aðildarríkin skulu tryggja að stjórnsýsluviðurlög þeirra og aðrar ráðstafanir séu skilvirkar, hóflegar og letjandi.

2. Aðildarríki geta ákveðið að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög samkvæmt þessari tilskipun við brotum sem varða við landsbundin refsiviðurlög. Þegar svo háttar til skulu aðildarríkin tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi hegningarlagaákvæði.

3. Lögbær yfirvöld skulu beita eftirlitsheimildum sínum, þ.m.t. rannsóknarheimildum og valdi til að beita viðurlögum sem kveðið er á um í þessum kafla, í samræmi við landsbundna lagaramma sína með einhverjum eftirfarandi hætti:

- a) beint,
- b) í samstarfi við önnur yfirvöld,
- c) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

4. Aðildarríki skulu sjá til þess, ef skuldbindingar gilda um dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga, að unnt sé að beita stjórnsýsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum gegn aðilum stjórnar eða eftirlitsaðila og öðrum einstaklingum eða lögaðilum sem, samkvæmt landslögum bera ábyrgð á slíku broti, þegar um er að ræða brot á slíkum skuldbindingum.

5. Aðildarríki skulu sjá til þess að stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem beitt er í samræmi við þessa grein falli undir rétt til málskots.

6. Lögbær yfirvöld skulu fá allt það rannsóknarvald sem nauðsynlegt er til að þau geti sinnt hlutverki sínu. Þegar lögbær yfirvöld beita heimildum sínum til að beita stjórnsýsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum skulu þau hafa náð samstarf til að tryggja að viðurlögin og ráðstafanirnar sem þau gera skili fyrirhuguðum árangri og samræma aðgerðir sínar þegar tekið er á tilvikum sem ná yfir landamæri, á sama tíma og þau tryggja að skilyrðin séu uppfyllt til að gagnavinnslan sé lögmæt í samræmi við tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001.

Ef aðildarríki hafa kosið, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, að mæla fyrir um refsiviðurlög gegn brotum á ákvæðunum sem um getur í 33. gr. skulu þau sjá til þess að viðeigandi ráðstafanir séu fyrir hendi til að lögbær yfirvöld hafi allt nauðsynlegt vald til:

- a) að hafa samráð við dómsmálafyrirvöld á yfirráðasvæði sínu um að fá tiltekna upplýsingar um rannsókn sakamála eða málsmeðferð sem hafin er vegna mögulegra brota samkvæmt þessari tilskipun, og
- b) að veita öðrum lögbærum yfirvöldum og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni þessar upplýsingar til að þau uppfylli þær skyldur sínar að hafa samráð hvert við annað og við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina að því er þessa tilskipun varðar.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

32. gr.

Birting viðurlaga og annarra ráðstafana

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld birti öll stjórnsluviðurlög eða aðrar ráðstafanir sem þau beita gegn brotum á landsákvæðunum sem leiða þessa tilskipun í lög og sem ekki hafa verið kærðar tímanlega, án ótilhlýðilegrar tafar, þ.m.t. upplýsingar um tegund og eðli brotsins og auðkenni aðilanna sem bera ábyrgð á því. Ef lögbært yfirvald telur að birting á auðkennum lögaðilans eða á auðkennum eða persónuupplýsingum einstaklingsins sé ekki í réttu hlutfalli við tilefnið í framhaldi af mati á einstökum tilvikum, sem gert er út frá meðalhófsreglu fyrir birtingu á slíkum gögnum, eða ef birtingin teflir stöðugleika fjármálamarkaðarins eða áframhaldandi rannsókn í tvísýnu, geta lögbær yfirvöld þó ákveðið að fresta birtingu, birta ekki, eða birta viðurlögin nafnlaust.
2. Ef landslög kveða á um birtingu ákvörðunar um að beita viðurlögum eða öðrum ráðstöfunum sem unnt er að áfrýja til viðkomandi dómsyfirvalda eða annarra yfirvalda skulu lögbær yfirvöld, án ótilhlýðilegrar tafar, einnig birta á opinberu vefsetri sínu slíkar upplýsingar og allar síðari upplýsingar um niðurstöðu áfrýjunarinnar. Einnig skal birta sérhverja ákvörðun um að ógilda fyrri ákvörðun, sem hefur verið birt, um að beita viðurlögum eða ráðstöfunum.
3. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um öll stjórnsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem komið er á en ekki birtar í samræmi við 1. mgr., þ.m.t. hverja áfrýjun í tengslum við þau og niðurstöðuna af þeim.

33. gr.

Brot, viðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Þessi grein gildir a.m.k. um eftirfarandi:
  - a) aðila sem skrá ekki dreifingarstarfsemi sína í samræmi við 3. gr.,
  - b) váttrygginga- eða endurtryggingafélag eða váttrygginga- eða endurtryggingamiðlara sem nota þjónustu aðilanna sem um getur í a-lið á sviði dreifingar váttrygginga eða endurtrygginga,
  - c) váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi sem hefur fengið skráningu með því að gefa rangar yfirlýsingar, eða á annan ólögmatan hátt, og brotið þar með gegn 3. gr.,
  - d) dreifingaraðila váttrygginga sem uppfyllir ekki ákvæði 10. gr.,
  - e) váttryggingafélag eða váttryggingamiðlara sem uppfyllir ekki kröfur um viðskiptahætti sem settar eru fram í V. og VI. kafla í tengslum við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða,
  - f) dreifingaraðila váttrygginga sem uppfyllir ekki kröfur um viðskiptahætti sem settar eru fram í V. kafla í tengslum við váttryggingarafurð, aðra en þær sem um getur í e-lið.
2. Ef um er að ræða eitthvert þeirra brota sem um getur í e-lið 1. mgr. skulu aðildarríki tryggja að lögbæru yfirvöldin hafi vald til að beita, í samræmi við landslög, a.m.k. eftirfarandi stjórnsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum:
  - a) opinber yfirlýsing sem tilgreinir einstaklinginn eða lögaðilann sem ber ábyrgð á brotinu og eðli brotsins,
  - b) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
  - c) ef um er að ræða váttryggingamiðlara, afturköllun skráningarinnar sem um getur í 3. gr.,
  - d) tímabundið bann við að sinna stjórnunarstarfi í váttryggingamiðlara eða váttryggingafélagi sem beint er gegn meðlimi stjórnar váttryggingamiðlara eða váttryggingafélags sem talinn er bera ábyrgðina,
  - e) ef um er að ræða lögaðila, eftirfarandi hámarks fjárhagsleg stjórnsluviðurlög:
    - i. a.m.k. 5 000 000 evrur eða allt að 5% af heildarveltu þeirra á ári samkvæmt síðustu reikningsskilum sem samþykkt eru af stjórn eða, í aðildarríkjunum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þeirra á gildistökudegi þessarar

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

tilskipunar. Ef lögaðilinn er móðurfélag eða dótturfélag móðurfélags sem er skylt að gera samstæðureikningsskil samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB⁽¹⁷⁾ skal viðkomandi heildarvelta vera heildarvelta á ári samkvæmt síðustu aðgengilegu samstæðureikningsskilum sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt eða

ii. allt að tvöföld fjárhæð hagnaðar eða taps, sem komist er hjá vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða það,

f) ef um er að ræða einstakling, eftirfarandi hámarks fjárhagsleg stjórnsluviðurlög:

i. a. m. k. 700 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þeirra á gildistökudegi þessarar tilskipunar eða

ii. allt að tvöföld fjárhæð hagnaðar eða taps, sem komist er hjá vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða það.

3. Ef um er að ræða eitthvert þeirra brota sem um getur í a- til d-lið og f-lið 1. mgr. skulu aðildarríki tryggja að lögbæru yfirvöldin hafi vald til að beita, í samræmi við landslög, a. m. k. eftirfarandi stjórnsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum:

a) skipun til einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgð um að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,

b) ef um er að ræða váttryggingamiðlara, endurtryggingamiðlara eða váttryggingamiðlara sem stundar váttryggingamiðlun sem hliðarstarfsemi, afturköllun skráningarinnar sem um getur í 3. gr.

4. Aðildarríki geta veitt lögbærum yfirvöldum vald til að kveða á um frekari viðurlög eða aðrar ráðstafanir og um hærri fjárhagsleg stjórnsluviðurlög en þau sem kveðið er á um í þessari grein.

34. gr.

Skilvirk beiting viðurlaga og annarra ráðstafana

Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund stjórnsluviðurlaga eða annarra ráðstafana og fjárhæð stjórnslufjársekta, þ. m. t. og eftir því sem við á:

a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,

b) hversu mikil ábyrgð liggur hjá einstaklingnum eða lögaðilanum,

c) fjárhagslegs styrks þess einstaklings eða lögaðila sem er ábyrgur, eins og hann er tilgreindur í árstekjum ábyrga einstaklingsins eða heildarveltu ábyrga lögaðilans,

d) hagnaðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina eða tapsins sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,

e) taps viðskiptavina og þriðju aðila vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,

f) hversu umfangsmikið samstarf ábyrga einstaklingsins eða lögaðilans við lögbæra yfirvaldið er,

g) ráðstafana sem ábyrgi einstaklingurinn eða lögaðilinn gerir til að koma í veg fyrir endurtekningu brotsins og

h) fyrri brota ábyrgðaraðilans, þ. e. lögaðila eða einstaklings.

35. gr.

Tilkynning um brot

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbæru yfirvöldin komi á fót skilvirkum aðferðum til að gera það kleift og til að hvetja til að þeim sé skýrt frá mögulegum eða raunverulegum brotum á landsákvæðum sem innleiða þessa tilskipun.

⁽¹⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinnar tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

2. Tilhögunin sem um getur í 1. mgr. skal a.m.k. ná yfir:

- a) sértæka málsmeðferð fyrir viðtöku tilkynninga og eftirfylgd þeirra,
- b) viðeigandi vernd, a.m.k. gegn hefndarráðstöfunum, misrétti eða annarskonar ósanngjarnri meðhöndlun, fyrir starfsfólk dreifingaraðila váttrygginga eða endurtrygginga og, þegar það er mögulegt, fyrir aðra aðila sem skýra frá brotum sem framin eru innan þessara eininga og
- c) vernd á auðkennum, bæði á aðilanum sem tilkynnir brotin og einstaklingnum sem ber meinta ábyrgð á broti, á öllum stigum málsmeðferðarinnar nema slíkrar birtingar sé krafist að landslögum í tengslum við frekari rannsókn eða síðari stjórnýslu- eða dómsmeðferðir.

36. gr.

Framlagning upplýsinga til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunarinnar í tengslum við viðurlög og aðrar ráðstafanir

1. Lögbær yfirvöld skulu upplýsa Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunina um öll stjórnýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem lagðar eru á en ekki birtar í samræmi við 1. mgr. 32. gr.
2. Lögbær yfirvöld skulu árlega veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnuninni heildarupplýsingar sem varða öll viðurlög og ráðstafanir sem beitt er í samræmi við 31. gr.

Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin skal birta þær upplýsingar í ársskýrslu sinni.

3. Þegar lögbæra yfirvaldið hefur birt upplýsingar um stjórnýsluviðurlög eða aðrar ráðstafanir opinberlega skal það samtímis tilkynna það Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnuninni.

VIII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

37. gr.

Gagnavernd

1. Aðildarríki skulu beita tilskipun 95/46/EB gagnvart vinnslu persónuupplýsinga sem fram fer í aðildarríkjunum samkvæmt þessari tilskipun.
2. Reglugerð (EB) nr. 45/2001 skal gilda um vinnslu persónuupplýsinga sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunin innir af hendi samkvæmt þessari reglugerð.

38. gr.

Framseldar gerðir

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 39. gr., að því er varðar 25., 28., 29. og 30. gr.

39. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til óákveðins tíma til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 25., 28., 29. og 30. gr., frá 22. febrúar 2016.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 25., 28., 29. og 30. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.
4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.
5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 25., 28., 29. og 30. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins, eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um þrjú mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

40. gr.

Umbreytingarfrestur

Aðildarríki skulu sjá til þess að miðlarar sem þegar eru skráðir samkvæmt tilskipun 2002/92/EB fari að viðeigandi ákvæðum landslaga sem framkvæma 1. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar eigi síðar en 23. febrúar 2019.

41. gr.

Endurskoðun og mat

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 23. febrúar 2021, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu 1. gr. Slíkar skýrslur skulu innihalda mat, á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni skv. 5. mgr. 1. gr., á því hvort gildissvið þessarar tilskipunar, þ.m.t. undanþágan í 3. mgr. 1. gr., sé áfram viðeigandi að því er varðar umfang neytendaverndar, meðalhóf meðhöndlunar mismunandi dreifingaraðila váttrygginga og stjórnsluálag sem lagt er á lögbær yfirvöld og dreifileiðir váttrygginga.
2. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða þessa tilskipun eigi síðar en 23. febrúar 2021. Endurskoðunin skal innihalda almenna könnun á beitingu reglnanna í reynd samkvæmt þessari tilskipun, að teknu tilhlýðilegu tilliti til þróunar á mörkuðum með fjárfestingarafurðir til smásölu sem og reynslunnar af beitingu í reynd á þessari tilskipun og reglugerð (ESB) nr. 1286/2014 og tilskipun 2014/65/ESB. Endurskoðunin skal innihalda mat á því hvort tilteknar reglur um viðskiptahætti við dreifingu váttryggingatengdra fjárfestingarafurða, sem settar eru fram í VI. kafla þessarar tilskipunar, skili viðeigandi og hóflegum niðurstöðum, með tilliti til þess að þörf er á að tryggja fullnægjandi neytendavernd í samræmi við staðlana sem gilda um vernd fjárfesta samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB og sérstaka eiginleika váttryggingatengdra fjárfestingarafurða og sérstakt eðli dreifileiða þeirra. Endurskoðunin skal einnig taka til mögulegrar beitingar ákvæða þessarar tilskipunar á afurðir sem falla undir gildissvið tilskipunar 2003/41/EB. Slík endurskoðun skal einnig innihalda sértæka greiningu á áhrifum 19. gr. þessarar tilskipunar, með tilliti til samkeppnisaðstæðna á markaði með dreifingu váttrygginga fyrir aðra samninga en þá sem eru í flokkunum sem tilgreindir eru í II. viðauka við tilskipun 2009/138/EB og áhrifa skuldbindinga sem um getur í 19. gr. þessarar tilskipunar á váttryggingamiðlara sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki.
3. Að höfðu samráði við sameiginlega nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna skal framkvæmdastjórnin leggja fyrstu skýrsluna fyrir Evrópuþingið og ráðið.
4. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 23. febrúar 2020 og á a.m.k. tveggja ára fresti eftir það, gera nánari skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal hafa samráð við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina áður en hún birtir skýrslu sína.
5. Í þriðju skýrslunni, sem skal gerð eigi síðar en 23. febrúar 2018, skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin framkvæma mat á gerð váttryggingamiðlaramarkaðarins.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

6. Í skýrslunni sem Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skal gera eigi síðar en 23. febrúar 2020, sem um getur í 4. mgr., skal rannsaka hvort lögbæru yfirvöldin sem um getur í 1. mgr. 12. gr. hafi fullnægjandi vald og nægilegt fjármagn til að sinna skyldum sínum.
7. Í skýrslunni, sem um getur í 4. mgr., skal a.m.k. fjalla um eftirfarandi málefni:
  - a) allar breytingar á gerð váttryggingamiðlaramarkaðarins,
  - b) allar breytingar á mynstri starfsemi sem nær yfir landamæri,
  - c) aukin gæði ráðgjafar og söluaðferða og áhrif þessarar tilskipunar á váttryggingamiðlara sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki.
8. Skýrslan sem um getur í 4. mgr. skal einnig innihalda mat Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar á áhrifum þessarar tilskipunar.

42. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 23. febrúar 2018. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnáslufyrirmælum í tilskipunina, sem er felld niður með þessari tilskipun, sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig yfirlýsingin skal sett fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

43. gr.

Breyting á tilskipun 2002/92/EB

Kafli IIIA í tilskipun 2002/92/EB er felldur úr gildi frá og með 23. febrúar 2016.

44. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2002/92/EB, eins og henni var breytt með tilskipunum sem eru tilgreindar í A-hluta II. viðauka, er felld úr gildi frá og með 23. febrúar 2018 með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar þá fresti til lögleiðingar tilskipananna, sem settir eru fram í B-hluta II. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í III. viðauka.

45. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

46. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg, 20. janúar 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins, Fyrir hönd ráðsins,

M. SCHULZA.G. KOENDERS

forseti, forseti.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

I. VIÐAUKI

KRÖFUR UM LÁGMARKSFAGÞEKKINGU OG HÆFNI

(eins og um getur í 2. mgr. 10. gr.)

I Skaðatryggingaráhætta sem flokkast í 1.–18. flokk í A-hluta I. viðauka við tilskipun 2009/138/EB:

- a) nauðsynleg lágmarkspekking á skilmálum og skilyrðum váttrygginga sem eru í boði, þ.m.t. öll hliðaráhætta ef hún fellur undir slíkar váttryggingar,
- b) nauðsynleg lágmarkspekking á gildandi lögum um dreifingu váttryggingarafurða, s.s. lög um neytendavernd, viðeigandi skattalög og viðeigandi félagsmála- og vinnulöggjöf,
- c) nauðsynleg lágmarkspekking á meðferð krafna,
- d) nauðsynleg lágmarkspekking á meðferð kvartana,
- e) nauðsynleg lágmarkspekking á mati á þörfum neytenda,
- f) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingamarkaðnum,
- g) nauðsynleg lágmarkspekking á stöðlum um viðskiptasiðferði og
- h) nauðsynleg lágmarks fjárhagsleg hæfni.

II Váttryggingatengdar fjárfestingarafurðir:

- a) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingatengdum fjárfestingarafurðum, þ.m.t. skilmálar og skilyrði og hreint iðgjald og, eftir atvikum, tryggðar og ótryggðar bætur,
- b) nauðsynleg lágmarkspekking á ávinningi og óhagræði af mismunandi fjárfestingarvalkostum váttryggingartaka,
- c) nauðsynleg lágmarkspekking á fjárhagslegri áhættu váttryggingartaka,
- d) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingum sem ná yfir líftryggingar og aðrar sparnaðarafurðir,
- e) nauðsynleg lágmarkspekking á skipulagningu og bótum sem falla undir ábyrgð líffeyriskerfisins,
- f) nauðsynleg lágmarkspekking á gildandi lögum um dreifingu váttryggingarafurða, s.s. lög um neytendavernd og viðeigandi skattalög,
- g) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingamarkaðnum og á markaðnum með sparnaðarafurðir,
- h) nauðsynleg lágmarkspekking á meðferð kvartana,
- i) nauðsynleg lágmarkspekking á mati á þörfum neytenda,
- j) stýring hagsmunaárekstra,
- k) nauðsynleg lágmarkspekking á stöðlum um viðskiptasiðferði og
- l) nauðsynleg lágmarks fjárhagsleg hæfni.

III Lífsáhætta sem flokkuð er í II. viðauka við tilskipun 2009/138/EB:

- a) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingum, þ.m.t. skilmálar, skilyrði, tryggðar bætur og, eftir atvikum, hliðaráhætta,
- b) nauðsynleg lágmarkspekking á skipulagningu og bótum sem falla undir ábyrgð líffeyriskerfis viðkomandi aðildarríkis,
- c) þekking á gildandi lögum um váttryggingarsamninga. lögum um neytendavernd, lögum um gagnavernd, lögum um baráttu gegn peningaþvætti og, eftir atvikum, viðeigandi skattalögum og vinnulöggjöf,

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

- d) nauðsynleg lágmarkspekking á váttryggingamarkaðnum og öðrum viðeigandi mörkuðum með fjármálaþjónustu,
- e) nauðsynleg lágmarkspekking á meðferð kvartana,
- f) nauðsynleg lágmarkspekking á mati á þörfum neytenda,
- g) stýring hagsmunaárekstra,
- h) lágmarkspekking á stöðlum um viðskiptasiðferði og
- i) nauðsynleg lágmarks fjárhagsleg hæfni.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

II. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með lista yfir síðari breytingar hennar

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/92/EB (Stjtíð. ESB L 9, 15.1.2003, bls. 3).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB (Stjtíð. EB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/97 (Stjtíð. EB L 26, 2.2.2016, bls. 19).

B-HLUTI

Frestur til að leiða í landslög sem um getur í 44. gr.

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar breytingartilskipana
2014/65/ESB (ESB) 2016/97	3.7.2016 22.2.2016 (að því er varðar breytingar á tilskipun 2002/92/EB í samræmi við 43. gr. þessarar tilskipunar) 23.2.2018 (að því er varðar lögleiðingu á þessari tilskipun í samræmi við 42. gr.)

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

III. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 2002/92/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. og 2. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	3. og 4. mgr. 1. gr.
3. mgr. 1. gr.	6. mgr. 1. gr.
1. töluliður 2. gr.	6. töluliður 1. mgr. 2. gr.
2. töluliður 2. gr.	7. töluliður 1. mgr. 2. gr.
3. töluliður 2. gr.	1. töluliður 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 2. gr.
4. töluliður 2. gr.	2. töluliður 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 2. gr.
5. töluliður 2. gr.	3. töluliður 1. mgr. 2. gr.
6. töluliður 2. gr.	5. töluliður 1. mgr. 2. gr.
7. töluliður 2. gr.	—
8. töluliður 2. gr.	16. töluliður 1. mgr. 2. gr.
9. töluliður 2. gr.	10. töluliður 1. mgr. 2. gr.
10. töluliður 2. gr.	11. töluliður 1. mgr. 2. gr.
11. töluliður 2. gr.	—
12. töluliður 2. gr.	18. töluliður 1. mgr. 2. gr.
13. töluliður 2. gr.	17. töluliður 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
2. mgr. 3. gr.	2. og 3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 3. gr.	4. mgr. 3. gr.
4. mgr. 3. gr.	—
5. mgr. 3. gr.	—
6. mgr. 3. gr.	16. gr.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

Tilskipun 2002/92/EB	Þessi tilskipun
1. mgr. 4. gr.	1. og 2. mgr. 10. gr.
2. mgr. 4. gr.	3. mgr. 10. gr.
3. mgr. 4. gr.	4. mgr. 10. gr.
4. mgr. 4. gr.	6. mgr. 10. gr.
5. mgr. 4. gr.	—
6. mgr. 4. gr.	—
7. mgr. 4. gr.	7. mgr. 10. gr.
5. gr.	40. gr.
1. mgr. 6. gr.	4. og 6. gr.
2. mgr. 6. gr.	—
3. mgr. 6. gr.	1. mgr. 11. gr.
7. gr.	12. gr.
8. gr.	5. gr., 7. gr. og 31.–36. gr.
9. gr.	13. gr.
10. gr.	14. gr.
11. gr.	15. gr.
a-liður 1. mgr. 12. gr.	i-liður a-liðar 18. gr. og i-liður b-liðar 18. gr.
b-liður 1. mgr. 12. gr.	iv. liður a-liðar 18. gr.
c-liður 1. mgr. 12. gr.	a-liður 1. mgr. 19. gr.
d-liður 1. mgr. 12. gr.	b-liður 1. mgr. 19. gr.
e-liður 1. mgr. 12. gr.	iii-liður a-liðar 18. gr., iii-liður b-liðar 18. gr. og c-liður 1. mgr. 19. gr.
2. mgr. 12. gr.	3. mgr. 20. gr.
3. mgr. 12. gr.	1. mgr. 20. gr.
4. mgr. 12. gr.	1. mgr. 22. gr.

DRÖG AÐ ÞÝÐINGU

Tilskipun 2002/92/EB	Þessi tilskipun
5. mgr. 12. gr.	2. og 4. mgr. 22. gr.
13. gr.	23. gr.
14. gr.	—
15. gr.	—
16. gr.	—
17. gr.	—